

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

3

KVĚTEN / ČERVEN 2026
63. ROČNÍK
20 Kč

KDE KVETE VLČÍ MÁK A POEZIE

Foto: V. Kuchař (Svět za clonou)

OBSAH

RADNICE INFORMUJE 3 – 4

Sloupek šéfredaktorky 4

KULTURNÍ TRADICE 4 – 17

Hostina

Duši, tělu, jubileu 4 – 5

Pamětníci Šrámkovy Sobotky 6 – 9

O Šrámkově Sobotce
v Kruhu přátel českého jazyka 9

Kuchařka Sobotecka 10

Zámek Humprecht 10

Český ráj dětem otevřel sezonu
v Maškově zahradě v Turnově 11 – 12

Den matek na Šolcově statku 12

Nepřívěcká pouť 12

Prusko-rakouská válka
v Kněžnicích 17

ŠKOLNÍ STŘÍPKY 17 – 18

ZPRAVIČKY ZE ŠKOLIČKY 19 – 20

KNIHOVNA 20 – 21

SPORTOVNÍ RUBRIKA 22 – 24

Štafetový běh
ze Sobotky do Sobótky 22

Mládež i veteráni poměřili síly
ve volejbalu v Sobotce 22 – 23

Jezdecký klub Sobotka 23

Dětský MTP CUP
poprvé v Sobotce 23 – 24

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ 24 – 26

Běh Sobotka – Sobótka – start náměstí v Sobotce

Jarní jezdecké závody – Klára Veselá s Ipanimou zvítězila ve dvou soutěžích

Český ráj dětem – tradiční zahájení turistické sezony
Sobotka reprezentovala s pověstí O hadí studánce.

RADNICE INFORMUJE

Vážení občané a návštěvníci našeho města, turisté, chalupáři a čtenáři Zpravodaje, dovolte nám opět několik vět o akcích města a plánech do blízké budoucnosti:

Nová knihovna – č.p. 88 – U přestavby bývalých hasičských garáží vedle kostela na novou knihovnu došlo navzdory původnímu zpoždění ke zrychlení postupu. Patrné je to již při pohledu na nové vnitřní i vnější omítky. Po vyklizení stavebního materiálu ze zahrady Šrámkova domu zde proběhly také terénní úpravy a vysetí nového trávníku.

Školní družina – č.p. 267 – Práce pokračují i nadále podle schváleného harmonogramu. Byla nainstalována panoramatická okna v posledním podlaží. V interiérech jsou hotové hrubé rozvody technických instalací a dokončují se omítky. Probíhá práce na fasádě objektu. Řešíme dodavatele interiéru. Během konce listopadu bude možná prohlídka objektu veřejností po jeho dokončení ještě před tím, než ho začne naše škola užívat.

Městský dům č.p. 216 – Další zrekonstruovaný městský byt ve 2. patře byl předán novému nájemci a zároveň dochází k opravám dalších částí tohoto starého a historicky cenného domu.

Lesopark – V poslední části I. etapy projektu Obnova a revitalizace vegetace lesoparku Humprecht proběhl úklid horní části kopce (vrchlíku). Technické středisko města zde vyklízí desítky let zanedbávaný prostor od nepořádku a klestí, firma Pojízdná pila provedla čištění od plevelů a nevhodných náletových dřevin a zahradník Jaroslav Bradna dokončil výsadbu nových stromů a keřů podle projektu, který zpracovala skupina pana Ph.D. Kunta z ČZU Praha. Zároveň proběhlo bezpečnostní ošetření starých nebezpečných stromů arboristou panem Havránkem.

Město je tedy ve finále se svým 2,5 roku trvajícím snažením v tomto prostoru v oblasti zeleně (nikoli zatím cest-

ní sítě), aktuálně procesuje vyplacení rozhodnutím již přiznané dotace na zeleň ze strany AOPK ve výši 3,8 mil. Kč.

MiniZOO – V ohradě u myslivny může děti i ostatní návštěvníky potěšit několik domácích zvířat: 4 slepice, 2 kohouti zakrslého plemene, 2 kachny, 2 husokachny, koza s kůzlem a 1 ovce (další je v plánu).

Vodovod Stéblovce – Dlouho plánovaný vodovod do poslední z osmi městských částí je místními obyvateli i chalupáři netrpělivě očekáván. Projektová dokumentace i potřebné smlouvy jsou připraveny, dodavatel je vysoutěžen, a tak letos dojde konečně k zahájení stavby, která bude z důvodu očekávané dotace od KH kraje dokončena příští rok.

Opravená silnice do Spyšovy – Po domluvě se Správou silnic KH kraje a podle uzavřené smlouvy o převodu cca 830m komunikace III. tř. do majetku města byla provedena na náklady kraje celková rekonstrukce silnice do Spyšovy včetně nového asfaltového povrchu. Samotná oprava byla provedena vydatně se silou nového asf. „koberce“ větší, než bylo v technické specifikaci na podzim dohodnuté. Správa a údržba silnic ještě provede chybějící úpravu zeleně a vše vyvrcholí předáním této komunikace městu Sobotka do konce roku 2026. Kraj se tak zbaví komunikace, která není průjezdná do dalšího sídla, a tedy z pohledu dopravní obslužnosti kraje „neúčelná“. Nám z toho zbyde místní komunikace, do které minimálně 20 let nebude potřeba podstatným způsobem zasahovat.

Koupaliště – Proběhla zde oprava hlavního vypouštěcího potrubí, které bylo propadlé a popraskané.

Dále byla provedena výměna filtrační náplně ve filtru na odstranění nežádoucích příměsí ve vodě ze studny (Fe, Mn). Nájemce p. Martinka instaloval nové stoly a lavice u místní restaurace a provedl výmalbu v chatkách. Bazén se napouští a kvalita vody se proti loňsku zlepšila.

Ptačí budky – Město objednalo u ornitologa RNDr. Zdeňka Mrkáčka 15 ptačích budek, které byly instalovány v prostoru městských parků a lesoparku Humprecht. Ptačí příbytky jsou určeny přednostně pro sýkory koňadry a modřinky a pro sovu puštíka.

Očekávané záměry města

- ▶ pokračují přípravy na výstavbu kruhové křižovatky u základní školy a nové asfaltové komunikace s chodníkem – Čalovická spojka
- ▶ probíhá tvorba dokumentace pro vydání stavebního povolení na revitalizaci náměstí a změn komunikací s tím spojených
- ▶ plánujeme prodloužení „Půlměsíční“ cesty od křížku v poli do Čalovic a dalších dvou až tří polních cest u Sobotky
- ▶ probíhají rozhovory o možnostech zřízení čerpací benzinové stanice v Sobotce na konci Spyšovské ulice u státní silnice I/16. Vše by mělo vyvrcholit vyhlášením záměru prodeje části pozemku parc. č. 618/I s cílem vybudování nové čerpací stanice s dalšími základními službami (elektronabíjení, myčka, jednoduché občerstvení, ...). Jedná se o rohovou část pozemku vlevo při výjezdu z ulice Spyšovská na komunikaci I/16
- ▶ plánována je i postupná rekonstrukce silnic a chodníků ve městě
- ▶ Ředitelství silnic postupuje směrem k vybudování vážního místa pro kamiony na Šalandě a s tím souvisejícím zřízením nového místa pro přecházení chodců v místě tamních autobusových zastávek. Na konci června dojde k podrobnému jednání nad majetkoprávními vztahy mezi městem a ŘSD, které je nutné vyřešit smlouvou o smlouvě budoucí. Ta je jednou z nutných příloh pro povolení stavby. Projektová dokumentace pro povolení je připravená.

Festival Šrámkova Sobotka bude tradičním otevřením soboteckého léta.

Od 4. 7. se tedy uskuteční týdenní festival českého jazyka, řeči a literatury, a to již po sedmdesáté.

Pro potřeby konání festivalu bude, i přes dokončovanou stavbu knihovny, využita Šrámkova zahrada a nové zázemí pro občerstvení, které je přístavbou knihovny (samotná nová knihovna zatím nikoli). Využijte tedy na prahu léta možnost

nasát trochu jinou kulturu a popřát tak festivalu chuť a energii do dalších ročníků.

Hezké léto přeji

*Ing. Lubor Jenček, starosta
a Petr Buchal, místostarosta*

SLOUPEK ŠÉFREDAKTORKY

Léto v Sobotce nabídne kulturní hostinu pro duši i tělo

Vážení a milí spoluobčané, sousedé, vážení čtenáři a návštěvníci Sobotky,

s přicházejícími teplými dny a paprsky letního slunce se naše město opět probouzí do své nejkrásnější, kulturou provoněné sezony. Léto v podhůří Českého ráje má vždy své neopakovatelné kouzlo, ale to letošní bude v mnoha ohledech výjimečné. Čeká nás období plné setkávání, hudby, divadla a tradic, které společně promění Sobotku v jedno velké živé jeviště.

Největším milníkem a srdcem letošního léta se bezpochyby stane **jubilejní 70. ročník festivalu Šrámkova Sobotka**, který vypukne hned v prvním prázdninovém týdnu **od 4. do 11. července 2026**. Sedmdesát let je věk úctyhodný. Svědčí o hlubokých kořenech, které v našem městě festival českého jazyka, řeči a literatury má.

Letošním ročníkovým tématem je „**Hostina**“ s příznačným podtitulem „**Duši, tělu, jubileu**“. A vězte, že pro-

gramový stůl je prostřen opravdu velkoryse! Organizátoři pro vás připravili bohaté degustační menu složené z desítek divadelních představení, koncertů, autorských čtení, odborných přednášek i tradičního sobotního Třešňového jarmarku. Jídlo a jazyk budeme objevovat jako kulturní fenomény – od slavnostních tabulí ve světové literatuře až po moderní jazykovou kuchyni. Bude to oslava všeho, co nás jako lidské bytosti spojuje u jednoho stolu.

Šrámkova Sobotka však není jedinou událostí, která nás v následujících týdnech potěší. Letní kalendář v Sobotce a jejím okolí je doslova nabitý akcemi pro všechny generace. Těšit se můžete na tradiční výstavy na Šolcově statku, kde se budou konat besedy se známými osobnostmi. 19. 7. se můžete těšit na herce Ondřeje Kepku a 23. 8. přijal pozvání do Sobotky Miroslav Hanuš. Jsou připravené i hudební večery, susedská setkání i sportovní vyžití pro celou rodinu. Svůj letní zábavný program má připravený i zámek Humprecht (str.

10), kemp a koupaliště Sobotka. Spolek Jarmark již propaguje program Soboteckého jarmarku a festivalu řemesel, který se uskuteční 21. a 22. 8. Podrobný přehled všeho, co pro vás Městské kulturní středisko a místní spolky připravily, naleznete uvnitř tohoto čísla, a na www.sobotka.cz

V tomto vydání našeho časopisu najdete i rubriku „Pamětníci Šrámkovy Sobotky“. Oslovila jsem několik známých přátel, kteří jsou spojeni s festivalem, a položila jsem jim dvě otázky. Jejich odpovědi, zážitky, vzpomínky i poselství si můžete přečíst na str. 6 – 9.

Přeji vám, abyste si letošní léto v Sobotce užili všemi smysly. Přijměte moje srdečné pozvání ke společnému stolu, zastavte se v každodenním shonu, potkejte se se svými sousedy a přáteli a načerpejte energii z té nádherné kulturní hostiny, kterou pro vás naše město chystá.

Krásné, slunečné a kulturou provoněné léto vám všem!

Pavlaína Havlová

KULTURNÍ TRADICE

HOSTINA

DUŠI, TĚLU, JUBILEU

*Jedli, pili, hodovali,
dobrou vůli spolu měli.*

Z českých pohádek

Jedli ambrosii a pili nektar, pokrm a nápoj nesmrtelných.

Homér

*Měli jsme ústřice,
pečínku s lanýži,
stolečku, prostři se,
máme na talíři
semínka ošťrice,
stolečku, prostři se,
stolečku, prostři se.*

Ivan Wernisch

Sedmdesátá Šrámkova Sobotka proběhne ve znamení tématu *Hostina*. Je snad jasné proč. Fenomény oslavy, pohostinství, pospolitosti a „dobré vůle“, které se s hostinou spojují, evokují mnohé z toho, co chceme letos věnovat „duši, tělu“, a hlavně festivalovému „jubileu“: velký, krásně prostřený a početnými hosty obklopený stůl plný vybraných pokrmů, a to ve smyslu přímém, ale hlavně symbolickém. Jídlo totiž není jen jídlo, tedy základní biologická potřeba, ale váže na sebe mnoho důležitých kulturních a sociálních funkcí a jeho společná příprava a konzumace je spojena s různými kulturními zvyky, rituály, svátky a slavnostmi. Představuje antropologickou konstantu (jíme totiž všichni – a většinou rádi), ale zároveň odráží i místní a dobové zvláštnosti a hodnoty. „Chléb náš vezdejší“ má ve světě (a měl i u nás v průběhu historie) různé podoby, a co teprve hostina, kdy spolu lidé jídlo při různých příležitostech sdílí a stává se jím prostředkem či aspoň doprovodným fenoménem komunikace a oslavy.

Odtud se tedy budou odvíjet přednášky, scénická čtení, představení a další pořady připravované pro sedmdesátý týden Šrámkovy Sobotky. Z různých stran – typických, ale snad i nečekaných – v nich budou nasvíceny antropologické, kulturněhistorické, psychologické, a třeba také estetické a filozofické souvislosti jídla, jedení (a pití), hostiny či pohostinství a mnoha jevů příbuzných. Zajímat nás bude funkce, podoba a role jídla a hostin v pohádkách či scén stolování v divadle nebo ve filmu; také třeba jeden z nejznámějších Platónových dialogů *Symposion*, jehož název se překládá jako „hostina“ a na hostině se i odehrává, ale jak uslyšíme, nejde v něm zdaleka jen o jídlo. Uvažovat můžeme i o věcech souvisejících: o tom, že (a proč) sytý hladovému nevěří, že nejen chlebem živ je člověk, že (či zda) jsme to, co jíme.

Protože je ale náš festival zaměřen na český jazyk a literaturu, budou nás samozřejmě zajímat hlavně proměnlivé obrazy hostiny, jídla a jedení v české

(i světové) literatuře – a také v samé češtině. Fascinující je třeba nekonečná bohatost a vtipnost pojmenování jídel v dialektech, a neméně přitažlivý je i aktuální kontext gastronomických neologismů. Jejich záplava a různorodost prozrazuje mnohé o dnešním vztahu k jídlu, který se v jedné své poloze nazývá „jídloismus“. Podle internetového slovníku *Čeština 2.0* to znamená „fascinaci jídlem srovnatelnou s náboženstvím“, jaké dnes často býváme svědky v soukromém i veřejném a mediálním prostoru. Ten je plný foodbloggerů a foodblogerek, kulinárních soutěží, reality show i televizních pořadů, kde vaří, pečou a sdílejí recepty známé osobnosti. Vztah k jídlu je v našich životech v posledních letech leckdy až přebujelý – a o tom svědčí i jeho obraz v jazyce a komunikaci.

Nebojme se však, že se nám Šrámkova Sobotka promění ve foodfestival. Na tématu nás zajímají, jak bylo řečeno, i jiné věci než samo jídlo. Ostatně i ve významu výrazu *hostina* jde o jedení a pití nejen bohaté, ale hlavně společné a obvykle oslavné, ba rituální. Slovo *hostina* se podle Českého národního korpusu nejčastěji vyskytuje s přívlastky *svatební, zasnubní, smuteční, pohřební, štědrovečerní, slavnostní* a také *opulentní* nebo *velkolepá*. Do scénáře hostiny patří, že je ji potřeba *uspořádat, pozvat* na ni *hosty* a ujmout se role *hostitele*. Ten musí jídlo a pití předem připravit, prostřít stoly a zajistit spoustu dalších nezbytností. (Mnohé se při tom odehrává v kuchyni – tento prostor hraje v našich životech také roli velmi specifickou.) Kdo přijme pozvání, bere svou příslušnost ke společenství vážně a je ochoten v roli hosta průběh hostiny spoluutvářet – tak, aby se do paměti přítomných zapsala co nejlépe.

Proces přípravy a konzumace jídla včetně hoštění a hostiny se může metaforicky vztahovat i k jiným oblastem. Mluvíme o jídle, vaření či pečení, kvalitě pokrmů, jejich chuti a též třeba o jeho (ne)stravitelnosti nebo výživové hodnotě a míníme tím například festivalový program, jeho pestrost a kvalitu

i to, jak ho účastníci Šrámkovy Sobotky přijmou: jak je zasytí, jak jim bude chutnat, jak ocení rozmanitost nabídky i vynalézavost kuchyně. Zvláštní význam mají v tomto kontextu třeba výrazy jako *delikatesy, chuťovky, jednohubky*, ale třeba i *guláš* nebo *nastavovaná kaše* či jídlo *nemastné neslané*. Něco takového bychom rozhodně předkládat nechtěli, a proto byly opatřeny kvalitní suroviny, povolána řada renomovaných šéfkuchařů a nad festivalovým menu jsme si dlouho lámali hlavu. Můžeme se společně těšit na to, co se bude podávat, reálně i virtuálně. Sortiment místních restaurací a Vokýnka doplní mnoho dalších chodů.

Pečený hroznýš na šalvěji a paštika z ježčího masa – například – a další dobroty i podivnosti servírované v literárních dílech, ale i na scéně nebo ve filmu.

Vybrané pokrmy z královských tabulí i ty připravené kouzelným stolečkem, který se dokáže na náš pokyn sám od sebe prostřít. Podobně jako umí jistý hrneček uvařit (podle lidu i Erbeny) „kaši jako mandle“, a to v libovolném množství, dokonce někdy i v množství nadměrném, takže se jí možná budeme prokousávat přes celé náměstí.

Nektar a ambrózie z hostin antických bohů, které zaručují nesmrtelnost, se asi podávat nebudou – ale nevádí, i pouhá představa stojí za to. Podobně jako pomyšlení, že podle některých náboženství je velká hostina obrazem ráje či království nebeského: o tak silnou symboliku jde. Vedle metafory hojnosti a naplnění smyslových požiteků se do jejího obrazu promítá hlavně to, že jsme pozváni, přijati a prožíváme radost v té nejmilejší společnosti.

Budeme společně bohatou festivalovou krmí připravovat i konzumovat, vzájemně se hostit, bavit a překvapovat. Už nastává čas na úvodní přípitek: *Dům až po střechu přetéká vínem / Hosté už číše zvedají...*

Irena Vaňková

PAMĚTNÍCI ŠRÁMKOVY SOBOTKY

V této rubrice jsem oslovila několik pamětníků Šrámkovy Sobotky a položila jim dvě jednoduché otázky týkající se jejich vztahu k festivalu. Jejich odpovědi ukazují, jak rozmanité mohou být cesty k Šrámkově Sobotce i jak hlubokou stopu dokážou zanechat v osobním i profesním životě. Vzpomínky na první návštěvy, inspirativní setkání, přátelství či neopakovatelnou atmosféru připomínají, že skutečnou hodnotu festivalu netvoří jen program, ale především lidé.

Přeji vám příjemné čtení a věřím, že následující svědectví zachytí alespoň část jedinečného ducha festivalu, který již desítky let obohacuje kulturní život města i celé české literární veřejnosti.

Pavlaína Havlová

Jak vzpomínáte na svou první Šrámkovu Sobotku?

První moje Šrámkova lyrická Sobotka. Jo, to už je dávno, přesně 70 let. Roku 1957. Byl jsem tehdy na Filozofické fakultě v I. ročníku a díky mámě jsem se zapojil (nebo byl zapojen) do příprav. Hlavně jsem fungoval jako "spojka" mezi manžely Marií a Václavem Hejnovými a pražskými pány profesory a předával různé naléhavé vzkazy. V dalších letech to bylo složitější, povinností bylo stále víc v přípravném výboru i v průběhu slavnostního týdne. Pamatuji si spíše jednotlivé drobné události: třeba Dolenských oslaci Martu, která vozila účastníkům jejich zavazadla od nádraží na ubytovny. Jedno krásné poetické odpoledne, které absolvovaly i dva dětské kočárky, v nichž se vezli Slávinka Chrpová-Dolenská a Honza Bílek. Báječnou atmosféru poetických zastavení u Šolcova statku, pod jasanem na Malém náměstí či na Novém Městě u sv. Anny. Nezapomenutelné večery na Poště s volbami princezničky, ovčáčka a starého bačí -

hospodáře. Běh Zpravodaje Šrámkovy Sobotky k Semtinské lípě a zpět. Každá vzpomínka přivolá hned několik dalších. Ovšem nejvíc práce přibýlo, když nám v roce 1964 povolili vydávat denní Zpravodaj. To si dnes už málokdo dokáže představit: po celé dny (a noci) shánět zprávy, brzy ráno je s Otou Martincem přepisovat na psacím stroji na blány, každou stránku natočit na staříčkém cyklostylu asi stokrát, stránky secvakat sešíváčkou - a to už čekala mládež z Recitačního studia - Zuzka a Magda Burešovy, Dušan Fiedler, Radka, Tava a Libor Dolenských a další, aby náš "deník" včas rozesli. A i s naším časopisem jsme mohli brzy vzpomínat - třeba jak jsme ve Šrámkově pracovně "uvěznili" básníky a delegáty Klubu přátel poezie Jiřího Pištoru a Miloně Čepelku a propustili je, až když škvírou pode dveřmi prostrčili celý den slibované napsané příspěvky...

Dalo by se vzpomínat na spoustu dalších zážitků. Přišly ale i ty smutnější - po vyhození z práce zákaz práce v kultuře. Ale i to bylo prosvětlené, když

za mnou "šrámkovci" jezdili na Staré Hradě...

Co byste chtěl, aby si lidé odnesli ze Šrámkovy Sobotky i za dvacet let?

Tak jen kratičce: Lásku k Sobotce a celému Českému ráji, lásku k češtině a české literatuře - i té klasické, lásku k historii - vždyť Historia - magistra vitae!

A aby se nezapomnělo na ty, kdo tu I. i ty následné ŠS organizovali: manželé Hejnovi, MUDr. Josef Boudyš, MUDr. Alois Kafka, RNDr. Karel Samšíňák, Drahomíra Bílková-Kyzivátová, Zdeňka Holubová, Mgr. Marie Seckerová, Alena Pospíšilová, Antonín Volf, Josef Volf, Jiří Štál, Eva Seemannová, prof. Václav Kamelský, František Staška, Mgr. Petr Pfeifer, PhDr. Jaroslav Šimůnek, Jindřich Hilčr, Draga Zlatníková, prof. Aleš Fetter a mnoho dalších.

S pozdravem všem domácím i "přespolním" čtenářům

Karol Bílek

Jak vzpomínám na svou první Šrámkovu Sobotku

Moje první Šrámkova Sobotka? Psal se rok 1964 a do Sobotky na festival mě přivedl Karol Bílek, můj první manžel, se kterým jsem se seznámila o rok dříve v Sobotce při jedné vzdělávací akci pro pedagogy tehdejšího Východočeského kraje. Byla jsem zamilovaná a nadšená.

Přednášky vynikajících odborníků, besedy se spisovateli, básníky, výtvarnými umělci, výlety po Českém ráji zaměřené literárně i historicky! Tolik lidí zájemajících se o český jazyk, řeč a literaturu! Tolik nových přátel, kteří přáteli zůstali dodnes! Přijela jsem, viděla jsem a zůstala věrná tomu krásnému společenství lidí, kteří se tu každým rokem scházejí.

Nebyla jsem jen účastnicí, ale hned spoluorganizátorkou, neboť jsem se vdala do rodiny, která Šrámkovu Sobotku utvářela od počátku. Manželova matka Drahomíra Bílková-Kyzivátová spolu s kolegyní Zdeňkou Holubovou vedla navíc učitelskou exkurzní vzdělávací základnu (EXOD Sobotka) při festivalu. V roce 1977 jsem byla její vedoucí už sama. Od roku 1978 mi pomáhá kolegyně

ně Olga Bičíštová. Obohacením učitelské základny se po mnoho let stala recitační dílna opečovávaná Hanou Kofránkovou, vynikající rozhlasovou režisérkou. V posledních letech na její práci navázali MgA. Emilie Zámečníková, kapacita mládežnického přednesu, a doc. Radovan Lipus, výborný divadelní režisér, kterého jsem ještě jako studenta na festival přijala. Letos se učitelé těší na profesorku DAMU Evu Čechovou.

Do chodu Šrámkovy Sobotky mě trpělivě zasněhovala paní profesorka Marie Hejnová, která spolu se svým manželem, profesorem Václavem Hejnem, stála u zrodu Lyrické Šrámkovy Sobotky, když ji v roce 1957 zakládala Šrámkova žena Miloslava Hrdličková. S paní profesorkou jsme dlouhá léta úzce spo-

lupracovali. Vzpomínám také na dobu kooperace s nakladatelstvím Albatros. Díky jeho redaktorovi, dr. Jaroslavu Šimůnkovi, soboteckému rodákovi, se podařilo získat pro besedy při festivalu celou řadu významných spisovatelů a básníků a také ilustrátorů dětských knížek. I s ním, když řídil celý festival, jsem úzce spolupracovala. Éru vedenou oběma těmito osobnostmi považuji za vrcholné období Šrámkových Sobotek. Největší starost na mně ležela v ročnících následujících bezprostředně po úmrtí prof. Hejnové i dr. Šimůnka, tedy v roce 1988 a v roce 1998.

Jsem šťastná, že jsem mohla celý svůj dospělý život prožít v Sobotce a svou práci pro festival přispět k jeho vysoké úrovni a všeobecné známosti.

Podílet se na udržování této úžasné tradice bylo pro mne štěstím, nesmírným darem a velkou ctí. Je pro mne potěšením, že náš syn dr. Jan Bílek v činnosti pro Šrámkovu Sobotku pokračuje.

Co bych chtěla, aby si lidé ze Šrámkovy Sobotky odnesli i za dvacet let?

Návštěvníkům Šrámkovy Sobotky za dvacet let bych přála, aby si z festivalu odnesli vzpomínky na kvalitní programy, radost z přednesu poezie. Přála bych jim, aby v Sobotce strávili krásný týden nejen vzděláváním, ale také poznáváním úžasných míst Českého ráje. Těšilo by mě, kdyby tu našli přátele a stále se k nám do Sobotky rádi vraceli.

Marie Sekerová

Jak vzpomínám na svou první Šrámkovu Sobotku

Je to zajímavé, ale moje první Šrámkovy Sobotky jsou tři. Představují tři různé začátky něčeho krásného, co trvá dodnes, a tři cesty, po kterých mám čest, ale i štěstí jít. Daly by se shrnout do tří slov: Sobotka, láska, služba. Fráňa Šrámek to ale řekl lépe: "Milovat rodný svůj kraj znamená sloužit mu."

Ta úplně první byla už hodně dávno, bylo to v roce 1963. Tehdy jsem začala docházet do Recitačního studia Šrámkova domu a spolu s ostatními dětmi jsem chodila na náměstí k autobusům nebo na nádraží k vlakům vítat děti ze souborů tehdy Východočeského kraje, které přijely do Sobotky, aby vystoupily na Poetickém odpoledni. Vzpomínám hlavně na svitavský a pardubický soubor. Prováděla jsem je Sobotkou. Podklady o historii obětavě poskytoval a stále poskytuje historik Karol Bílek, rodově spjatý se Sobotkou a jejím festivalem.

Ta druhá moje první Šrámkova Sobotka je spjata s rokem 1966. To jsem už jako žákyně 9. třídy občas navštívila nějaká představení, většinou na doporučení manželů Marie a Václava Hejno-

vých, správců Šrámkova domu a vedoucích RSŠD. Dodnes vzpomínám na nezapomenutelné recitační vystoupení Alfreda Strejčka, tehdy vojáka, na večeru Státního vojenského souboru písní a tanců. V prosinci tohoto roku jsme s RSŠD hráli Komedii o hvězdě, lidovou vánoční hru, kterou našel v Pasekách nad Jizerou univ. prof. Jan Kopecký a kterou s námi nastudovala herečka Eva Seemannová. V roce 1967 jsme hru uvedli o Šrámkově Sobotce. To bylo moje první vystoupení na festivalu.

A tehdy jsem už začala také pilně chodit na dopolední přednášky, odpolední vycházky a besedy a večerní představení. Vždyť jsem chtěla být paní učitelkou českého jazyka! A kde jinde získat tolik vědomostí!

Kde jinde se potkat s tolika vzácnými lidmi - odborníky na český jazyk a literaturu, se spisovateli, básníky, malíři, hudebníky, herci, než na Šrámkově Sobotce! Začala jsem milovat Šrámkovu Sobotku.

A ta třetí moje první Šrámkova Sobotka? V roce 1975 jsem ukončila studia na Pedagogické fakultě UK v Praze. Nastoupila jsem jako učitelka do sobotec-

ké školy. V roce 1977 mě požádala kolegyně Marie Sekerová, tehdy Bílková, abych s ní vedla učitelskou základnu. Ještě dnes, po tolika letech, cítím, jak jsem byla hrdá, že si právě mě zvolila za svou spolupracovnici. Byla to pro mě velká čest a stále je. Na závěr zbývá ještě dodat: od roku 1978, letos již 49. rok, spoluvedoucí učitelské základny a pomocnice při Šrámkových Sobotkách, ale také člověk, který měl štěstí na krásná celoživotní přátelství. A to vše díky velkému pochopení, trpělivosti a pomoci mého manžela Ivana Bičíště.

Co bych chtěla, aby si lidé ze Šrámkovy Sobotky odnesli i za dvacet let

Přála bych jim ty nejkrásnější vzpomínky na festival. Nejen na jeho odbornou část, ale i zájmovou. Nejvíce bych jim ale přála, aby zde našli souznění duší, přátelství, které přetrvá roky. Aby do Sobotky přicházeli nejen za kulturou, ale také za přírodními krásami Českého ráje. Aby, tak jako já, půl roku žili z toho, co jim dala Šrámkova Sobotka, a pak už se zase těšili na další.

Olga Bičíštová

Jak vzpomínáte na svoji první Šrámkovu Sobotku?

Moje první setkání se soboteckým festivalem bylo velmi sváteční. Na zahájení mě s sebou vzali naši vzdělaní sousedé, vysokoškolští profesori manželé Eliška a Mirko Novákovi ze Žďánku. Tehdy, v roce 1967, hovořila v zahajovacím projevu „O krásné české řeči“ paní spisovatelka Jarmila Glazarová. Dokonce jsem jí byla při přátelském setkání poté představena.

Šrámkovou Sobotkou jsme žili celá rodina intenzivně po dobu dvaceti let v době mého knihovnického působení v knihovně Fráni Šrámka. Úzká spolupráce s paní profesorkou Marií Hejnovou mě brzy po nástupu doslova vtáhla do zákulisí příprav, umožnila osobně poznat řadu zajímavých osobností. Naše holčičky jako dlouholeté členky Studia Šrámkova domu získaly stejně jako já mnoho cenných zkušeností a znalostí. Poznatky s organizováním kulturních akcí nám pomáhají po celý život. Pozorně sledujeme vývoj a další směřování tohoto jedinečného festivalu věnovaného českému jazyku a literatuře. Velkou radostí je pro nás účast našich vnoučátek v dílnách. V pestré nabídce umožňuje současný festival mnoho možností k prohlubování vzdělání a navazování přátelství s podobně smýšlejícími lidmi stejně, jako tomu bývalo v minulosti.

Co byste chtěla, aby si lidé ze Šrámkovy Sobotky odnesli i za dvacet let?

Poselstvím festivalu je úcta k českému jazyku. O naši mateřštinu je třeba stále pečovat. I pro nové generace by mělo být vědomí udržování tradice zodpovědným, radostným a povznášejícím úkolem.

Přejeme jubilující Šrámkově Sobotce, organizátorům i účastníkům, nezapomenutelné zážitky a spoustu podnětů a nápadů k neustávající kultivaci češtiny.

Alena Pospíšilová

Jak vzpomínáte na svoji první Šrámkovu Sobotku?

Byl jsem student DAMU, když jsem poprvé přijel do Sobotky 7. 7. 1973, abych poblahopřál své milované profesorce Daně Musilové k padesátým naro-

zeninám. Okouzila mě rodinná atmosféra festivalu, večery na "Šolcárně" nebo na Poště.

Od té doby jsem se snažil každý rok alespoň na chvíli přijet.

Co byste chtěl, aby si lidé ze Šrámkovy Sobotky odnesli i za dvacet let?

Přál bych si, aby i za 20 let okouzila Šrámkova Sobotka nově příchozí stejně jako kdysi mě.

František Skřípek

Jak vzpomínáte na svoji první Šrámkovu Sobotku?

Nevím přesně, jak vypadala moje první ŠS. Bylo mi 12 let, když jsem začala chodit do RSSD. Pamatuji si, že tehdy jsme zkoušeli s pí. Seemanovou pásmo z veršů VI. Holana. Verše, kterým jsem tehdy moc nerozuměla. S tímto pásmem jsme pak večer vystupovali na ŠS. Mně ale utkvěly v paměti jiné věci. Třeba to, jak nás paní prof. Hejnová pověřovala různými

„strašně důležitými úkoly“, třeba přivítat na nádraží účastníky Exodu nebo zajistit kytky pro vystupující. Taky jsem jeden čas pomáhala Karolovi cyklostylovat první výtisky Zpravodaje. Nejvíce ale vzpomínám na večerní „akce“ v zadním sále na Poště, kde se zpívalo, kde jsme vždycky zažili spoustu legrace a inteligentního humoru.

Co byste chtěla, aby si lidé ze Šrámkovy Sobotky odnesli i za dvacet let?

Přála bych jim, aby stejně jako naše generace si ze Sobotky odnášeli do běžného života krásnou letní atmosféru, nadšení, mládí, smysl pro poezii, spoustu přátelství i lásek, ale hlavně optimismus, kterým nás každá ŠS nabíjela na celý další rok. I proto se do Sobotky mnozí z bývalých účastníků stále vrací.

Radmila Nováková - Dolenská

Jak vzpomínáte na svoji první Šrámkovu Sobotku?

Setkání se Šrámkovou Sobotkou jsem měl poprvé prostřednictvím manželů Marie a Václava Hejnových. V tehdejším hradeckém divadle Vítězného února /dnes opět Klicperově/ jsme na-

studovali v režii Josefa Pally v roce 1969 Šrámkovo Léto. K jeho uvedení právě v Sobotce nás manželé Hejnovi pozvali.

Měl jsem tu čest vytvořit postavu Jana Skalníka, Eva Miláčková hrála Stázu, Miroslav Zounar Perouta a Dana Balounová Valču. Představení ve zdejší soko-

lovně mělo mimořádnou atmosféru a všichni jsme cítili, že ten večer je Fráňa Šrámek s námi.

Od roku 1971 jsem se Šrámkových Sobotek účastnil již pravidelně. S Hejnovými jsem se od té doby často setkával. Při jedné takové návštěvě mě pan

prof. Hejn upozornil na dvě Šrámkovy aktovky Červen a Dvě království, které jsou znělým akordem k celé Šrámkově dramatické tvorbě. Režijně jsem je nastudoval s herci Františkem Skřípkem, Oljou Želenskou, Zorou Jirákovou a Milanem Livorou pro Šrámkovu Sobotku v roce 1979. Představení jsem věnoval památce již tehdy zesnulého pana prof. Václava Hejna. Tento večer byl pro mě dost důležitý a často na něj vzpomínám... Prostě, nosím si ho v srdci.

V průběhu Šrámkových Sobotek pro mě byla také důležitá setkávání s přítelem Dr. Karlem Samšíňákem. Jeho "Šol-

cárna" byla jakousi archou Noemovou, ostrůvkem spřízněných duší na rozbouřeném moři doby. Měl jsem tak možnost poznat se tam s Dr. Šimůnkem, Jiřím Demlem, Vladimírem Komárkem, Josefem Jírou, Zdeňkem Mlčochem a dalšími, kteří v kulturním světě něco znamenali.

Co byste chtěl, aby si lidé ze Šrámkovy Sobotky odnesli i za dvacet let?

V čase, kdy si nejsme jistí tím, co bude zítra, se všichni nějak proměňujeme. Myslím si ale, že spíše k horšímu. Současná doba je založena na penězích a bezcitném pojmání světa. Jestli nás

nezachrání Ten tam nahoře, tak bude lidstvo pomalu putovat do pekel.

Proto si přeji, aby za 20 let poezie tepala jako to srdce v otevřené skříni od Vladimíra Komárka. Aby umění probouzelo v lidech opravdové lidské hodnoty, pokoru, cit a lásku k tomu druhému. Dovoluji si citovat svého milovaného autora Williama Saroyana:

"V čase svého života žij tak, abys v tomto překrásném čase v ničem nezvětšil bídu, utrpení a smutek světa, ale abys žil v úsměvné shodě s jeho velkým tajemstvím."

Josef Kettner

Jak vzpomínáte na svou první Šrámkovu Sobotku?

Pokud si vůbec matně vzpomínám :-)) Mohlo mi být tak 13 let, to znamená někdy v roce 1965? Byla to taková zvláštní atmosféra horečných příprav a zkoušek. Tehdy - na pozvání paní profesorky Hejnové - vedla sobotecké "Recitační studio..." paní Eva Seemannová z Prahy. Mám takový dojem, že dnes by takové vystoupení asi patnácti mladých lidí spíš vyvolalo rozpaky. Poezie předná-

šená společně, do toho sólová vystoupení. Také moje sólové vystoupení. Poté, co mě můj tatka představil paní Seemannové, jsem s ní mnoho nedělních dopolední pracoval na básni Fráni Šrámka "Čtrnáctiletý". A pak na ŠS také přednesl. Snad ještě dnes cítím tu trému... Ale celý ten týden byl moc zajímavý zážitek. Soubory mladých z celé republiky, které spojoval společný zájem: poezie a literatura...a sdílení toho s diváky. Účast na Šrámkově Sobotce

mě vlastně poznamenala na mnoho, mnoho dalších let, stejně tak jako členství v Recitačním studiu Šrámkova domu.

Co byste chtěl, aby si lidé ze Šrámkovy Sobotky odnesli i za dvacet let?

Otázku "Kdy se můžeme přihlásit na tu příští?" Ta by nejlépe vystihla atmosféru i kvalitu té právě prožité :-))

Dušan Fiedler

O ŠRÁMKOVĚ SOBOTCE V KRUHU PŘÁTEL ČESKÉHO JAZYKA

Jubileum festivalu Šrámkova Sobotka jej přivedlo do vybrané společnosti Kruhu přátel českého jazyka na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Dne 6. května 2026 se v tradičním podvečerním čase uskutečnila přednáška 70 let festivalu Šrámkova Sobotka: historie a současnost. Vystoupili při ní Jan Bílek, Lada Blažejová, Jan Trč a Eliška Rybová. Představili historii akce, její aktuální programové schéma, tvůrčí dílny a semináře i časopis Raport! Na závěr byla vyložena část programu nastávajícího ročníku a přítomní pozváni k letošní Hostině. V publiku byli nejen studující, ale též mnozí účastníci

a přátelé festivalu jako dr. Zdeněk Poustka, ing. Jiří Kolda či dr. Hugo Schreiber, k účinkujícím patří například dr. Tomáš Havelka a prof. Petr Mareš a k byvším i současným organizátorům manželé Olga a Ivan Bičíšovi, Karol Bílek a dr. Ondřej Hausenblas. Do poslední kategorie se řadí i doc. Irena Vaňková, iniciátorka a vůdčí duch akce, které náleží poděkování za její usku- tečnění. Přátelskou atmosféru stvrdila vřelá a srdečná slova nedávné studentky, nyní paní učitelky Rybové, která bezpochyby otevřela cestu do Sobotky dalším adeptům bohemistiky.

JB

Foto J. Bílek

KUCHAŘKA SOBOTECKA

Do Soboteckého muzea byl předán dar. Stará hliněná forma na pečení, tak zvaný „rak“. Babička Sobotecká v ní pekla třenou buchtu (nebo piškotovou).

Vzácná věc pro muzeum sobotecké, odkud pochází.

Krupicový svítek ze Sobotecka

20 dkg cukru krupice

20 dkg pšeničné mouky

6 bílků, 6 žloutků

Sníh ušlehat, cukr a žloutky s krupicí se sněhem zamíchat. Dát na vymazaný a vysypaný plech, péct do růžova. Zalít stejněmnožně $\frac{3}{4}$ l mléka a dát zpět do trouby – vsáknout.

Může být na zchladlé borůvkový kompot.

Roláda s jablky

Asi 10 menších jablek oloupat, nastrouhat, rozprostřít na plech s pečicím papírem, posypat cukrem a skořicí.

Na to rozprostřít těsto: 3 žloutky našlehat s 6 lžicemi moučkového cukru. 3 lžice hladké mouky, 3 lžice polohrubé mouky, $\frac{1}{2}$ prášku do pečiva, 6 lžic teplé vody, nakonec sníh ze 3 bílků.

Po upečení dát pečicí papír, obrátit, sundat papír z pečení a hned smotat do rolády jablky dovnitř.

K. Stašková

ZÁMEK HUMPRECHT

Léto na Humprechtu bude letos plné novinek, zážitků a programu pro malé i velké návštěvníky. Připravili jsme zcela nové dětské prohlídky, při kterých se děti promění v zachránce hraběte Humprechta a společně budou pátrat po ztraceném klíči od zámekého pokladu. Čeká je dobrodružná cesta zámekem, hledání hesel, interaktivní úkoly i sladká odměna na závěr. Nudit se nebudou ani dospělí – dozví se vše o zámku trochu netradiční formou a samozřejmě bude i lehce nekořektní humor. Prohlídky budou probíhat každou sobotu a neděli během prázdnin a bude možné si místo rezervovat online přes webové stránky.

Další novinkou je rozšíření pravidelné nabídky náhledových prohlídek, určených pro rodiny s dětmi či návštěvníky, kteří chtějí poznat Humprecht svižněji, ale přesto o nic důležitějšího nepřijít. Rezervace zde nebude potřeba – prohlídky budou začínat přibližně každou půlhodinu a celý okruh zámekem zabere jen 20 až 30 minut.

Díky vstřícnosti Národního památkového ústavu Ústí nad Labem a Státního zámku Mnichovo Hradiště mohla být prodloužena výstava *Sváteční stůl u Evžena Wratislava Netolického z Mitrovic*. Připomíná významného vojáka kon-

ce napoleonských válek, který svou kariéru završil jako polní maršálek v 50. letech 19. století a narodil se před 240 lety ve Vlčím Poli.

Letošní sezonu obohatí také několik hudebních večerů v jedinečných prostorách Humprechtu. Již 21. června od 18 hodin vystoupí americká hudební skupina Vertical Voices pod vedením pastora Michala Šusty. Návštěvníci se mohou těšit na duchovní anthemy, gospels i skladby autorů jako Händel, Dvořák či Donizetti. Dalším zajímavým hudebním zážitkem bude koncert dánského pěveckého kvarteta Thyra Kvartetten, které zazpívá 30. června od 18 hodin ve stylu barbershop.

Mimořádnou událostí budou také večerní prohlídky zámku 26. června, kdy bude Humprecht otevřen až do 21 hodin. Prodloužená návštěvní doba připomene 360 let od zahájení stavby této jedinečné památky a nabídne návštěvníkům možnost zažít kouzelnou atmosféru historických interiérů v podvečerním čase.

Velkým lákadlem letošní sezony bude také koncert Bel Canto Acapella Ivetty Hejdukové, který se uskuteční 12. července od 18 hodin v akustické hodonině síni. Chybět nebudou ani další koncerty Veroniky Vildmanové s přáteli či oblíbené noční prohlídky 14. srpna.

Zapomenout nesmíte ani na Al-márium, kde bude k vidění výstava k 160. výročí bitvy u Hradce Králové. Výstava návštěvníky přenesení do období napětí mezi Rakouskem a Pruskem, zmíní přípravy na konflikt, výzbroj, zdravotnické zabezpečení i dopad války na obyvatele Sobotky a okolí.

Letošní léto na Humprechtu tak nabídne nejen historii a kulturu, ale i spoustu nových zážitků pro celou rodinu.

Více informací naleznete na:
www.humprecht.cz/leto26

V. Kuchař

ČESKÝ RÁJ DĚTEM OTEVŘEL SEZONU V MAŠKOVĚ ZAHRADĚ V TURNOVĚ

Letošní duben patřil v Turnově tradičnímu zahájení turistické sezony. Akce „Český ráj dětem“, která letos oslavila svůj 21. ročník, přilákala do Maškovy zahrady tisíce rodin.

Sobota 18. dubna se nesla ve znamení nádherného slunečního počasí, což na 7,5 kilometru dlouhou trasu vylákalo nevídané množství lidí. Trasa startovala v areálu **Maškovy zahrady** a provedla účastníky malebnou krajinou přes Nudovojovice až k břehům Jizery. Celkem trasou prošlo **přes 3 000 návštěvníků**.

Na jednotlivých stanovištích na ně čekaly postavy z pověstí Českého ráje.

Společně jsme se s vedoucí Městského kulturního střediska Sobotka Pavlínou Havlovou převlékly do krásných princeznovských šatů, abychom dětem přiblížily pověst o naší sobotce Hadí studánce. Pro malé poutníky jsme měly připravenou aktivitu – hod třemi míčky do vlastnoručně vyrobené makety studny. K tomu samozřejmě patřilo i pečlivé razítkování do účastnických brožurek. Zájem byl enormní. Zpočátku jsme se snažily s každým dítkem danou aktivitu provést, ale jakmile dorazil hlavní proud lidí, musely jsme taktiku trochu upravit. Fronty byly nekonečné, sluníčko

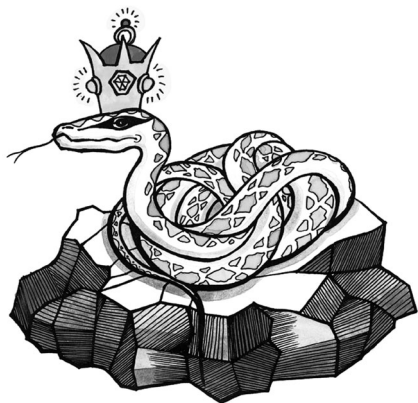
pálilo a my jsme se v tom shonu nestíhaly pomalu ani napít. Prioritou bylo, aby každé dítě dostalo své vytoužené razítko do brožurky a nikdo nečekal příliš dlouho.

Cesta rodin s dětmi vyvrcholila v areálu Maškovy zahrady, kde na unavené, ale spokojené poutníky čekal bohatý kulturní program. Hlavním bodem dne se stal příjezd krále Granáta VI., který z rukou starosty města převzal symbolický klíč od Českého ráje a oficiálně tak otevřel brány naší krajiny pro turistickou sezonu 2026.

Karolína Kupcová, referentka infocentra

POVĚST O HADÍ STUDÁNCE

Lidé, kteří bydleli blízko Humprechtu, přesně tam, kde vedla široká prašná cesta na hrad Kost, chodívali velmi často ke studánce. Studánka byla průzračná, voda se v ní jenom blyštěla, člověk viděl skoro až na samé dno. Ale nikdo nikdy z této Hadí studánky poblíž humprechtské obory vodu nenabral, nikdo nikdy se ze studánky nenapil. Nechtěli, aby se na hladině usadil prach, hlídali její modrou krásu. A proč tomu tak bylo? O Hadí studánce se totiž vypráví tato pověst.

Kdysi dávno žila na Humprechtu mladá zámecká paní Eliška se svým malým synkem Petříkem.

Její muž, Petříkův otec, zahynul v boji a zanechal manželce spoustu bohatství. Petřík byl ještě malý, často si hrával s dětmi z podzámčí. Přátelil se se sedlákem, ševcem i bylinářkou. Maminka mu často vyprávěla příběhy o statečném vojákovi, ve kterém Petřík nacházel podoby svého otce.

„Maminko, vždyť nejsme sami, podívej, dole jsou chaloupky, tam žije spousta dobrých lidí,” smál se Petřík. Maminka ho vždycky jemně pohladila po vlasech: „Nejsme sami, máme jeden druhého.”

Celý kraj věděl, že Petříkovi patří celé panství, ale že on může vládnout až v době, kdy dospěje.

Zatím se o vládu v celém kraji spravedlivě starala jeho matka Eliška.

Žilo se jim velmi dobře.

Jednoho dne hrad navštívili příbuzní zesnulého tatínka. Eliška je královsky přivítala. Když však z jejich řeči zjistila, že touží jenom po bohatství a majetku, dostala strach.

„Pojď, Petříku, musíme osvobodit náš kraj od nespravedlnosti, kterou by tu mohli nepřátelé spáchat,” rozhodla se Eliška. Vzala Petříka za ruku a přikázala kočm, aby zapřáhli koně. Na vůz společnými silami naložili všechny truhly plné pokladů.

„Kam jedeme, maminko?” ptal se Petřík.

„Neboj se Petříku. Víš, kde není bohatství, není ani závist.”

Koně se dali do klusu a zastavili až u humprechtské obory.

Petřík seskočil z vozu a uviděl blankytně modrou studánku jako zrcadlo, ve které se odrážely paprsky zlatého poledního slunce. To byla nádhra! Snad krásnější než všechno zlato a stříbro. Maminka nanosila ke studánce všechny cennosti a postupně je pokládala na hladinu studánky. Mince, náramky a korále mizely pod vodou. Nelitovala bohatství, vždyť hluboká studánka je pro lesklé předměty tou nejlepší skrýš.

Jakmile i Petříkova korunka zmizela ve studánce, Eliška se usmála: „Tady, Petříku, vždycky najdeš poklad.”

Společně se vrátili na Humprecht.

„Kam zmizeli naši milí hosté?” zeptala se maminka kuchařky.

„Prohledali celý zámek a když neobjevili ani jeden lesklý peníz, odjeli tak rychle, jak přijeli.”

Eliška se usmála a Petřík pochopil, že maminka zachránila jeho i celý kraj.

Petřík vyrostl v muže, který potom na humprechtském zámku vládl moudře a spravedlivě. Poklad ve studánce nikdy ne-

potřeboval, místo bohatství v truhlicích si vystačil s laskavostí a dobrým srdcem, které rozdával všem lidem.

A studánka? U té se prý každý slunečný den vyhřívá had s korunkou a střeží její poklady. Až jednou přijde moudrý a spravedlivý člověk, který své bohatství nosí v srdci, a ne v kapse, položí mu had korunku k no-

hám, získá poklad ukrytý pod sypkým pískem a stane se novým spravedlivým vládcem kraje.

Až půjdete někdy kolem, určitě se běžte na modrou studánku podívat. A když si lehnete na hebkou travu, bude vám studánka vyprávět příběh Elišky a jejího synka Petříka.

DEN MATEK NA ŠOLCOVĚ STATKU

Čtvrteční odpoledne 7. května na Šolcově statku ožilo přípravou dárečků k nedělnímu Dni matek. Pro děti byly nachystány dílničky: 1.) Výzdoba papírového sáčku na bylinkový čaj, 2.) Míchání čajové směsi ze sušených bylin, 3.) Zdobení kovových lžiček technikou smaltu.

Malí účastníci se do nabídky aktivit pustili s velkým nadšením a tvořivostí. Co výrobek, to úžasný originál, který maminku nebo babičku zcela jistě potěšil. Jednotlivé byliny byly pečlivě vybrány tak, aby se jejich účinky navzájem nerušily, ale naopak souzněly v každé dětní namíchané směsi. Technika zdobení kovu smaltem se také velmi osvědčila. Ať byly použity jakékoli barevné kombinace, výsledek vždy

předčil očekávání. Někdo použil menší množství barevného prášku jen na koneček držátka lžičky, jiný ozdobil celé držátko silnější vrstvou, další vyryl dřívkem do prášku ornament. K dispozici také byla pestrá směsice hrnečků, které si návštěvníci mohli rozebrat podle libosti. Akci navštívilo celkem 40 účastníků, často celé rodiny včetně tatíků, dědečků a babiček. Někteří vzpomínali na minulý ročník, kdy se sázely rostliny. Pokojovky se prý krásně ujaly a radost dělají stále.

V příštím roce bychom mohli slavit až v červnu, 1. 6. je nejen Mezinárodní den dětí, ale také Den rodičovství. A Den otců připadá na třetí červnovou neděli.

P. Bartková

NEPŘÍVĚCKÁ POUŤ

První květnový víkend patřil v Nepřívěci, tradiční pouti, která letos přilákala velké množství návštěvníků z blízkého i vzdálenějšího okolí.

Díky krásnému slunečnému počasí panovala po celý víkend příjemná atmosféra a celá akce se nesla v duchu pohody, úsměvů, setkání a dobré zábavy.

Program odstartoval již v pátek večer letním kinem na návsi, kde se promítal film „S čerty nejsou žerty”. Sobotní program pak nabídl pestrrou přehlídku vystoupení a zábavy pro malé a velké. Úsměvy a jiskřičky

v šťastných očích byly vidět na velkém řetízovém kolotoči, skákacím hradě či malém kolotoči. Fronta zájemců také byla u malování na obličej, u dílničky, svezení na koni či u střelnice nebo stánku s cukrovou vatou.

Velkým lákadlem letošního ročníku bylo také vůbec první zpřístupnění místní zvonice veřejnosti. Mnoho návštěvníků tak využilo jedinečné příležitosti prohlédnout si toto zajímavé místo. I kostel byl hojně navštívený. Letošní novinkou byly další nové čtyři obrazy křížové cesty (již jich máme sedm), které pro kostel maluje Jan

Truhlář (tatér z tatto studia v Sobotce) – za to mu patří velké poděkování.

Celou poutovou zábavu pak stylově zakončila country kapela Rachot Banda, která svým vystoupením rozezpívala a roztančila náves až do 21. hodiny.

Velké poděkování patří všem účinkujícím za krásná vystoupení, obci Libošovice za podporu a možnost realizace celé pouti a v neposlední řadě Vám – všem návštěvníkům, kteří dorazili a vytvořili báječnou atmosféru. Právě díky Vám má Nepřívěcká pouť své kouzlo a zůstává krásnou tradicí, na kterou se vracíte.

Děkuji všem, kteří mi s přípravou pouti pomáhají.

Aneta Trnková, pořadatelka

ŠTAFETOVÝ BĚH ZE SOBOTKY DO SOBÓTKY – CÍL

VOLEJBAL SOBOTKA – SOBÓTKA

Volejbalové utkání ve spřátelené Sobótce – junioři

Volejbalové utkání ve spřátelené Sobótce – veteráni

JEZDECKÝ KLUB SOBOTKA

Jarní jezdecké závody – naše nejmenší účastnice Nelča s Bublinkou

Vozatajství má v Sobotce tradici

Šimon Kokles – Sunny. Jeden z mála chlapců JK Sobotka

DĚTSKÝ MTB CUP POPRVÉ V SOBOTCE

Cyklistický seriál pro děti a mládež – kolbiště pod Humprechtem

SEVER PUMPTRACK CUP

Závody v rámci pumptracku – hřiště v Sobotce

NEPŘÍVĚCKÁ POUŤ

Foto: A. Trnková

MATEŘSKÁ ŠKOLA SOBOTKA

Krtečci na Pecce – foto: J. Hudec

Předškoláci – Broučci a Krtečci s družinou ZŠ

Sluníčka na výletě – Drštěkryje – foto: I. Matušová

Včeličky s asistentkou Emmou – foto: H. Reslová

KNIHOVNA FRÁNI ŠRÁMKA

Průhled kopulí kostela Panny Marie Vítězné na Bílé hoře
foto: F. Najman

Studenti sobotecké VÚ3V na exkurzi v Praze

PRUSKO – RAKOUSKÁ VÁLKA V KNĚŽNICÍCH

Prusko – rakouská válka zasáhla také do života Kněžnic. Právě Kněžnice a Javornice se řadily k obcím, které byly touto válkou postiženy nejvíce. A to i proto, že jedna z hlavních bitev celé války probíhala 29. 6. 1866 nedaleko Jičína.

Kněžnice byly ohroženy již 28. 6. prusko – rakouským střetem u Kbelnic, kam směřovalo na 600 pruských jezdců s jednou baterií od Libuně, ale byli odrazeni rakouským vojskem a vrátili se do Libuně. Rakušané rozmístili v okolí Kněžnic svoje hlídky a Kněžnicím hrozilo reálné nebezpečí střetu obou válčících stran. Rakouská vojska se tu rozmístila v obranných pozicích na území od Ohavče až k Jinolicím a Železnici. A pruské jednotky postupovaly k Jičínu od Sobotky a od Turnova a vstoupily v široké frontě po silnici i po polích do Kněžnic. A byly ostřelovány rakouskou dělostřeleckou palbou z Brad. V Kněžnicích během krátké doby shořely domy v počtu 12 čísel.

Tragická událost postihla rodinu Syrovátkovu. Michal Syrovátko byl po opuštění úkrytu zasažen rakouskou dělostřeleckou koulí ze směru od Železnice a během krátké doby dokončil na zahradě pod hruškou, kam ho statečná manželka uprostřed palby odtáhla. Pohřeb měl smutný, protože v té době se téměř nikdo neodvážil ven. Spolu s padlými vojiny byl odvezen do Libuně a pohřbený v hrobě, který mu vykopali Prusové.

Asi v půl čtvrté Prusové Kněžnice opustili a pokračovali k Jičínu. Část obyvatel Kněžnic přečkala nejhorší hodiny ve sklepeních, jiní obyvatelé se ukryli v lese pod Kozlovem. Materiální škody, které způsobila válka Kněžnicím na domech, jejich vybavení, úrodě, dobytku a dalších hodnotách, dosáhly 38 685 zl. 34 kr. Část škod uhradila vláda a výnosy sbírek, ale roky trvalo, než se Kněžnice z dopadů strašné války vzpamatovaly. Pomník na přiložené fotografii nám i dnes připomíná hrůzy prusko – ra-

kouské války, která poznamenala nejen vlastní Kněžnice a další obce, ale snad ještě více vlastní osudy jejich obyvatel a jejich příbuzných.

Foto a dle Muzejních novin 28 (2005/2) zpracoval

Zdeněk Mrkáček

ŠKOLNÍ STRÍPKY

„NENÍ DŮLEŽITÉ, KOLIKRÁT SPADNEŠ, ALE KOLIKRÁT VSTANEŠ.“

Dospívání je období velkých změn. Mění se tělo, vztahy i očekávání okolí. Vedle školních povinností řeší mladí lidé přátelství, vlastní identitu nebo obavy z budoucnosti. V posledních letech se čím dál více mluví zejména o psychickém zdraví dospívajících, protože právě tato věková skupina je velmi křehká. Současné děti se oproti předchozím generacím musely vyrovnat také s pandemií Covidu 19 a jejími důsledky. Distanční výuka, omezený kontakt s kamarády a méně společných aktivit způsobily, že se některé děti s obtížemi

vracely k běžnému životu a školnímu režimu. U části dětí se objevily problémy se soustředěním, motivací nebo větší stres a nejistota. O to důležitější je dnes vytvářet ve škole prostředí, které podporuje psychickou pohodu a pocit bezpečí. A právě to si naše škola klade jako svůj cíl v posledních letech více než dříve. I my pociťujeme zhoršení psychického zdraví dětí. Proto se snažíme vytvořit příjemnou atmosféru pro všechny. Před dvěma lety jsme zavedli na chodbách chill out zóny - odpočinková posezení, která umožňují žákům během pře-

stávek na chvíli zpomalit a popovídat si s kamarády. Pro mnoho dětí je právě krátký rozhovor s přáteli nejlepší způsob, jak si "vyčistit hlavu" mezi hodinami. Pokud by někdo naopak zatoužil po chvíli klidu, může si zapůjčit knihu z našich knihobudek. Kdo dává přednost aktivnějšímu odpočinku, má k dispozici také pingpongové stoly. Pohyb a hra pomáhají uvolnit napětí a zlepšují náladu. Podobně funguje i možnost chodit o přestávkách do tělocvičny nebo za pěkného počasí ven na školní pozemek. Krátká fyzická aktivita nebo pobyt

na čerstvém vzduchu dokážou výrazně zlepšit soustředění a dodat energii na další vyučování.

Předcházet duševním problémům žáků se snažíme i preventivními programy. Několik let spolupracujeme v rámci primární prevence s Policií ČR, konkrétně s preventistou nrap. Alešem Brendlem z Územního odboru Jičín. Žáci od 6. do 9. ročníku mají každý rok dvouhodinový blok k tématům jako kyberšikana, protidrogová prevence, trestní odpovědnost a bezpečnost na silnici. Od následujícího školního roku chceme tyto programy rozšířit i do 4. a 5. ročníku. Se zlepšováním vztahů mezi dětmi, budováním pozitivního klimatu ve škole atd. nám pomáhá také organizace Maják o. p. s. Pokud má někdo ze žáků či pedagogů potřebu svéřit se se svými problémy, může již druhým rokem využít služeb školního terapeuta Mgr. et Mgr. Michala Tačíka.

Novinkou letošního roku je zavedení adaptačního kurzu pro žáky 6. ročníku. Jeho cílem je usnadnit přechod na druhý stupeň, který může být pro mnoho dětí náročný – nové prostředí, nový kolektiv i třídní učitel. Společné aktivity zaměřené na spolupráci, komunikaci a vzájemný respekt pomáhají posilovat vztahy ve třídě a budovat důvěru. Díky tomu se děti rychleji sžijí, cítí

se ve třídě bezpečněji a vytváří se pevnější základy pro dobré klima v kolektivu po celý školní rok.

Nepodceňujeme ani pobyt na čerstvém vzduchu. Za pěkného počasí využívají pedagogové možnost využít venkovní učebnu. Na koho se nedostane, může využít prostor školní zahrady. Pobyt na čerstvém vzduchu a změna prostředí oproti klasické třídě mají pozitivní vliv nejen na soustředění, ale i na celkovou náladu studentů. Výuka venku bývá často dynamičtější, přináší vítanou změnu do zajištěného systému.

Neméně důležitou roli hrají exkurze, třídní výlety, návštěvy divadla (činoherní i hudební představení) a další společné akce mimo školu. Tyto aktivity pomáhají posilovat vztahy mezi spolužáky i učiteli a přinášejí do školního života nové zážitky. Právě společné zkušenosti často vytvářejí příjemnou atmosféru a pocit sounáležitosti.

Naše škola nabízí také množství kroužků. Žáci si mohou vybrat ze sportovních aktivit (např. floorball či volejbal), pro milovníky tvořivých činností nabízíme keramický kroužek. Technické typy oslovuje robotika. Všechny tyto aktivity dávají žákům možnost rozvíjet své zájmy, objevovat nové dovednosti a trávit čas smysluplně i mimo výuku. Velkou výhodou těchto aktivit je také

to, že umožňují setkávání žáků z různých tříd a ročníků. Díky tomu vznikají nová přátelství a posiluje se pocit sounáležitosti se školou. Kroužky tak nepřispívají pouze k rozvoji talentu, ale také k budování pozitivního školního prostředí.

Když mluvíme o psychické pohodě ve škole, neměli bychom zapomínat ani na pedagogy. Práce učitele dnes zdaleka neznamena jen předávání znalostí. Učitelé neustále řeší také vztahy ve třídě, konflikty mezi žáky, komunikaci s rodiči, administrativní povinnosti a stále nové požadavky na osobní vzdělávání. V posledních letech se nároky na naši profesi výrazně zvyšují. Očekává se individuální přístup ke každému žákovi, práce s moderními technologiemi, zvládání různých sociálních i psychologických problémů dětí a neustálé přizpůsobování se změnám ve vzdělávacím systému. Tento tlak může být pro pedagogy velmi náročný. Psychická pohoda učitelů je přitom klíčová i pro samotné žáky. Spokojený a vyrovnaný učitel dokáže vytvářet přátelskou atmosféru ve třídě, lépe komunikovat se studenty a podporovat jejich rozvoj. Proto je důležité, aby i pedagogové měli prostor pro podporu, spolupráci a sdílení zkušeností.

Mgr. Pavla Kozáková

VŠECHNY CESTY VEDOU DO ŘÍMA! NEBO DO VŠESTAR?

Výuka dějepisu je v 6. ročníku věnována primárně pravěku a starověku. My v Královéhradeckém kraji máme tu výhodu, že je celkem nedaleko Archeopark ve Věstarech, díky kterému se můžeme přenést v čase do dob dávno minulých a zkoumat, jak se tehdy našim předkům žilo. Letošní šestáci zde zkoumali, jak fungovala lidská společnost – kdo do ní patřil, jaká měl práva nebo jak fungoval senát. Skvělé je, že si v archeoparku může návštěvník vyzkoušet vše prakticky. My jsme si mimo jiné zkusili,

jak se lidé ve starověkém Římě oblékali. Jak nám to slušelo, můžete posoudit na fotkách. Živější děti velmi zaujala ta část programu, v níž se převtěly do římských vojáků. Dozvěděly se, jak vypadala výzbroj, jakou měli vojenskou taktiku, a dokonce si na vlastní kůži vyzkoušely pochodovat do boje!

Pravěká vesnice byla ve Věstarech budována od roku 1997. V letech 2009–2012 byl projekt rozšířen zbudováním archeoparku, který nabízí návštěvníkům

jedinečnou expozici pravěku a je neustále rozšiřován. Je unikátní svým zaměřením a je jediným takto komplexně fungujícím archeoparkem v České republice. Je určen pro širokou veřejnost, školní exkurze, turisty i zájemce o archeologii. Cílem je návštěvníky seznámit s životem v pravěku prostřednictvím tzv. živé archeologie.

Pokud budete někdy poblíž, neváhejte a Věstary navštivte. Určitě nebudete litovat!

Mgr. Pavla Kozáková

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLIČKY

Před letními prázdninami přinášíme poslední novinky z naší školky:

Ve **středu 1. dubna 2026** jsme odjeli do **zábavního centra TOBOGA Tongo v Hradci Králové** v rámci projektového dne na podporu pohybových aktivit dětí. V průběhu celého dopoledne mohly děti uskutečnit dobrodružnou plavbu oceánem, protože každá atrakce představovala jiný ostrov v mořském světě. Děti si tak mohly zažít pořádné vlnobití, prozkoumat pirátský úkryt s prolézačkami a skluzavkami, sjet z vulkánu, zaskákat si na pirátském skákacím hradu a na trampolínách jako delfíni, mohly se podívat do útrob ryby Nemo nebo si zajezdit na šlapacích vozítkách. Nazpět do školky všechny děti odjízďely trošku unavené, ale plné krásných kamarádských a sportovních zážitků.

Ve **čtvrtek 2. dubna 2026** za dětmi do školky přijel pan Cindr z Dolního Bousova s **interaktivním programem Sýkorka koňadra hledá domov** – v rámci projektového dopoledne s odborníkem z praxe. Pan Cindr začal s programem ve třídě, vyprávěním příběhu o sýkorce Lucce, která se svým Pepou hledala místo pro hnízdění. Setkávala se s různými ptáčky, poznávala jejich zpěv a způsob hnízdění. Byl to kos, vlaštovka, strakapoud, holub a kachna. Po dlouhém hledání našla domov pro sebe a svoje ptáčátka – v budce sýkorníku. Program pokračoval na zahrádce MŠ, kde si děti s pomocí pana Cindra takové dva sýkorníky vyrobily. Díly byly připravené, ale děti musely udělat to nejdůležitější – budky sešroubovat, aby byly funkční. Pan Cindr budky pověsil na stromy na naší zahrádce tak, aby se v nich sýkorky cítily v bezpečí a chtěly tam příští rok zahnízdit. Tento program byl velmi zajímavý a poučný nejenom pro děti, ale i pro nás, pro jejich paní učitelky.

Ani během letošních Velikonoc nechybělo tradiční **vyrábění na so-**

botecké faře, kam mohli přijít rodiče s dětmi v **neděli 5. dubna 2026**. Na faru si zároveň mohli přijít pro odměnu za vyplněnou tajenku Stezky kouzelné víly Vesny, která vedla soboteckými ulicemi. Menší děti si zde mohly vyrobit z papíru velikonoční výzdobu, ty větší si mohly ozdobit vejdem horkým voskem a uplést si pomlázku. Odpoledne v příjemné atmosféře uteklo jako voda a každý si odnášel domů nějaký velikonoční výrobek.

Předškoláci ze tříd Krtečků a Broučků navštívili ve **čtvrtek 9. dubna 2026** družinu ZŠ Sobotka, aby společně s paními vychovatelkami Valentovou a Královou **vyráběli z keramické hlíny**. Práce s válečkem a vykrajovátky dětem není cizí, a proto vznikaly překrásné výrobky. Práce s hlínou je krásně tvořivá, a proto se děti těší na další vyrábění.

Ve **středu 16. dubna 2026** na naše děti ze tříd **Krtečků a Včeliček** opět v **DPS** čekali **babičky a dědečkové** při jejich pravidelném setkání a společně vyráběli jednoduchou pestrobarevnou kytičku na vyzdobení jejich bytečků.

V **pátek 17. dubna 2026** k dětem ze třídy **Sluníček** přišli v rámci **projektu „Knížka-to je věc!“** žáci 2. třídy ZŠ Sobotka s paní učitelkou Luckou a paní asistentkou Broňou. Nejdříve si společně všichni zazpívali několik písniček, potom druháčci přečetli příběh z knihy Krteček a televize a následně si otázkami ověřovali, zda mladší kamarádi pozorně jejich předčítání poslouchali. Za správné odpovědi školáci rozdávali vlastnoručně namalované obrázky.

V **pondělí 20. dubna 2026** na pozvání Mikyho tatínka děti jely k **profesionálním hasičům do Jičina**. Po svačince si děti na 4 stanovištích zahrály na hasiče – vyzkoušely si hašení, svezly se plošinou hasičského auta, osahaly si vyprošťovací nářadí a nakonec

si vyzkoušely zásah spolu se záchranou člověka – figuríny. Děti tak mohly poznat těžkou a zodpovědnou práci hasičů a věříme, že některé z nich se nechají inspirovat do budoucna k výběru tohoto povolání.

Ve **třídě Včeliček** se paní učitelky a děti v týdnu mezi 11. – 15. květnem 2026 **proměnily v badatele a vědce**. V pondělí děti zkoumaly, jakou váhu unesou vajíčka v pokusu „silácká vajíčka“. V úterý na děti čekaly magnetické pokusy. Nejdříve se dozvěděly, kde okolo nás se magnetická síla vyskytuje a jaké využití mají magnety v našem běžném životě. V prvním magnetickém pokusu se působením magnetických pólů magnetů přitahovaly nebo odtahovaly traktůrky. Ve druhém pokusu měly děti přijít na to, jak vytáhnout ze sklenice s vodou kovovou minci, aniž by si namočily ruku. Nejdříve přemýšlely a samozřejmě na způsob vytažení mince přišly, a to působením silného magnetu. Ve středu si děti zahrály na vulkanology, a to pokusem Sopka, během kterého ocet s přípravkem Jar reagoval s jedlou sodou obarvenou červenou potravinářskou barvou a vzniklé bublinky vytvořily vizuální efekt jako při sopečném výbuchu. A ve čtvrtek si děti ověřily, kolik toho unese papír, když má správný tvar, a to pokusem Co unesou trubičky. Děti se snažily rovnoměrně zatížit prkénko položené na ruličkách od toaletního papíru, aby se ruličky jejich vahou nezbořily. V pátek si děti všechny pokusy připomněly a zhodnotily je – který je nejvíce zaujal. I když předškolní děti tyto badatelské aktivity považují „pouze“ za hru, tak pro ně mají velký přínos, protože tím podněcují svoji přirozenou dětskou zvědavost a spontánně se učí.

Ani paní knihovnice Magda na nás nezapomněla s předčítáním knížky, proto jsme **v polovině května zavítali do knihovny** na další příběh holčičky Emy ve školce.

Měsíce květen a červen jsou už tradičně časem školních výletů:

Ve **středu 20. května 2026** třída **Včeliček** ráda přijala pozvání na **statek v Lavicích** u „tety“ Věrky, jak jí děti brzy po příchodu začaly říkat. Nejdříve se děti nasvačily a potom začala prohlídka zvířátek – králíků, kachen s kachňátky, holubů, slepic, psa, ve voliéře andulek a na louce ve výběhu také celého stáda oveček s jehňaty. Na poli děti poznávaly různé druhy zeleniny a sledovaly práci zemědělských strojů. Při vycházce vesničky děti viděly u zdejšího farmáře krmení krav. Do odjezdu autobusu se děti stihly najíst svými dobrotami z batůžku, pohrát si na zahradě a zahrát si fotbal. Také počasí nám přálo, takže si výlet za zvířátky všechny děti užily.

Ve **čtvrtek 21. května 2026** se děti ze třídy **Sluníček** vydaly na výlet, a to ke kamarádce Riušce do vesničky s neobvyklým názvem **Dršťekryje**. Tam si na rozlehlé zahradě mohly pohrát, zasportovat, malovat, ve výběhu krmit ovečky, ale také jenom odpočívat. K obědu si opekly na ohýnku buřtíky. Všem se tam moc líbilo a nikomu se nechtělo jet nazpět do školky.

Ve **čtvrtek 28. května 2026** děti ze dvou tříd školky – **Krtečci**

a **Broučci**, vyjely na svůj **školní výlet na Pecku**. Po příjezdu na děti čekala prohlídka hradu s výkladem pana kastelána, při které se děti dozvěděly, proč se hrad jmenuje Pecka, jak se jmenoval hradní pán, jak se dříve na hradu žilo... Potom se pěšky vydaly do kempu, kde je už vyhlížel Jáchymkův tatínek. Děti si daly k obědu vynikající řízek s bramborovou kaší a potom si mohly odpocínout, anebo mohly využít trampolíny, hopsa koule, prolézačky, vodní postele a horolezeckou stěnu. V 15 hodin autobusem odjeli Broučci a mladší děti od Krtečků a předškoláci od Krtečků zůstali v kempu přes noc. Odpoledne trávili v kempu koupáním v přírodním koupališti, opékáním buřtů a plněním úkolů lesní stezky. Přespání v kempu bez rodičů zvládli všichni bez jediné slzičky, i když pro některé to byla první zkušenost. V pátek už děti čekal přesun nazpět do Sobotky veřejnou autobusovou přepravou. Výlet si všichni užili a přivezli si s sebou domů spoustu zážitků a nových zkušeností.

Také zbývající dvě třídy – **Včeličky** a **Sluníčka**, vyjely v **úterý 2. června 2026** na **školní výlet** – za poznáním i zábavou do **Nové Paky** - do **paleoparku Balka a novopackého klášte-**

ra. Po příjezdu do Nové Paky jsme s pomocí mlokoještěra Huga prošli naučnou stezku o bohaté geologické minulosti tohoto kraje, až jsme došli do paleoparku. Zde si ve velmi příjemném prostředí děti zahrály na paleontology při objevování a odkrývání zkamenělin, na prospektory při rýžování českých granátů, v průběhu dílničky si vyrobily odlitek zkameněliny ze samotvrdnoucí hmoty a samozřejmě zbyl čas i na zábavu při jízdách v tobogánu. Další část dopoledne děti prožily v novopackém klášteře, kde sídlí nezisková organizace **Život bez bariér**. Zde v komunitním centru děti objevovaly historii kláštera vypravováním pověsti o dobrosrdečném mnichovi, který zachránil celý kraj před hladomorem, když lidem rozdal nalezený bájný poklad. Pro děti i paní učitelky to bylo první setkání s oběma místy a zcela určitě tyto lokality doporučují k návštěvě během prázdninových výletů.

Během měsíce června nás ještě čekají „malé“ třídní výlety, rozloučení s předškoláky v Solnici, pečení chleba v Bušovském mlýně a pár drobných akcí.

Za kolektiv MŠ přeje všem čtenářům klidné a pohodové léto.

Hana Reslová

KNIHOVNA

ZA SANTINIM

Jako každý semestr, i ten právě absolvovaný, jsme si se studenty Virtuální univerzity v Sobotce zpestřili on-line výuku exkurzí věnovanou probranému tématu. Vybrat pouze jedno místo z mnoha, kde zanechal Jan Blažej Santini-Aichel, český barokní architekt italského původu, svou stopu, bylo těžké. Nakonec jsme se z praktických důvodů rozhodli pro Prahu. První květnové úterý jsme se tedy společně ráno přesunuli do Prahy a poté

„vyhlídkovou“ tramvají č. 22 na Bílou horu. Poutní areál s kostelem Panny Marie Vítězné vznikl v letech 1704-1730 postupným rozšiřováním kapličky z roku 1622 s kostnicí. Projekt kostelní kopule, ambíků a nárožních kaplí je dílem právě Jana Blažeje Santiniho.

Vazba na slavnou bitvu je tu více než zřejmá. Dokonce předmět, který měl císařské vojáky povzbudit k většímu odhodlání pustit se do křížku se stavovský-

KNIŽNÍ NOVINKY

Výběr z knih, pořízených za poslední dva měsíce do knihovny:

Beletrie

☞ **DVOŘÁKOVÁ, Petra: Ordinace.** Román ze života praktického lékaře, který má až příliš dobré srdce. Ale naštěstí i dobré lidi kolem. Patrik by dneska ordino-

mi, zaujímá čestné místo v hlavním oltáři poutního kostela. Jedná se o obrazy madony s Ježíškem a několika světců.

Od roku 2007 je při kostele zřízen ženský klášter benediktinek s mezinárodní komunitou Venio. Zajímavostí je, že sestry se do hábitu a závoje oblékají jen na pobožnosti, jinak chodí v civilním oblečení a pracují ve svých původních profesích, které vykonávaly před vstupem do řádu. Naší průvodkyní po celém areálu kláštera se stala sestra Petra, civilním povoláním restaurátorka. Její erudovaný a zároveň nesmírně lidský, citlivý výklad jak o stavbě samé, tak

o pohnuté historii místa zanechal hluboký dojem ve všech z nás.

Poté jsme se stejnou tramvají přesunuli na Pohořelec a tam roli průvodkyně převzala naše studentka, architektka Vendulka Pražská. Po celou cestu směrem k Hradu a dále dolů Nerudovou ulicí nás zahrnovala informacemi nejen o stavbách, na kterých Santini pracoval a kde žil, ale i o všech dalších palácích, budovách a místech, které jsme míjeli. Vězte, že jich bylo opravdu hodně. Ještě jednou Vendulce patří velké díky nás všech. Den se Santinim se snad vydařil a zbývá otázka, kam že se vydáme příště?

KNIHOVNA V LÉTĚ

S nadcházejícím létem přicházejí ruku v ruce také prázdniny, tedy i prázdninová provozní doba knihovny. Jediná uzavírka knihovny během celého léta čeká čtenáře v týdnu od 15. června z důvodu čerpání řádné dovolené. Díky brigádníkům pak bude mít knihovna během prázdnin otevřeno stejně jako po celý rok, tedy:

Pondělí		15:00 – 18:00
Úterý	9:00 – 11:00	13:00 – 17:00
Čtvrtek	9:00 – 11:00	13:00 – 17:00
Pátek		12:00 – 16:00

Během festivalu Šrámkova Sobotka bude výpůjční doba knihovny pro všechny své čtenáře a návštěvníky naopak ještě o dost rozšířena, konkrétně takto: od **neděle 5. 7. do pátku 10. 7. července** každý den v těchto časech: **9:00-12:00 a 13:00-17:00 hod.** V sobotu 11. 7. pak bude otevřeno během dopoledních hodin.

Přeji všem čtenářům Zpravodaje pohodové léto a co možná nejvíce času na čtení.

MŠ

vání nejradši zabalil. V čekárně se už zase hromadí lidi a jeho máti jako zdravotní sestra všechny peskuje, protože pořádek musí být. Jenže pacient a rýma se neptají, jak doktorovi zrovna je. Jenže nic není snadné ani za dveřmi ordinace. Naštěstí se stačí problémům postavit čelem a život bude zase krásný...

☞ CHALUPOVÁ, Lenka: *Hrbaté duše*. Dvě rodiny, dva rozdílné světy a doba, která lámala i ty nejsilnější. Ne každý hřbet je pokrivený od bolesti. Některé se kroutí pod tíhou viny. Bochoř u Přerova, léta 1941 a 1942. V lázeňské vesnici, kde se mísí vůně sirnato-železitě vody s tíhou válečné doby, se prolétají osudy dvou mužů...

☞ TOPOL, Jáchym: *Nebe neexistuje*. Nová kniha Jáchyma Topola je strhujícím ponorem do chaosu současného světa, v němž se osobní tragédie prolínají s tektonickými posuny dějin. Děj se odehrává v únoru 2022, kdy česká společnost právě odkládá roušky po pustošivé pandemii, aby byla zasažena šokem z ruské invaze na Ukrajinu. Peklo neexistuje je román o oběti, vině a hledání lásky v době, kdy se „pravda děje“, ale málokoho už zajímá.

Naučná literatura

☞ ČINČEROVÁ, Alena; JAROŠOVÁ KINSKÁ, Barbora; JANDEC SIROTKOVÁ, Adéla a DROCÁR, Jan. *Modrá krev: od rodu Bubnů po Liechtensteiny*. II. Edice ČT. Praha: Česká televize, 2025. ISBN 978-80-7404-400-7.

☞ MORAVEC, Martin. *Plukovníci lidských duší: Helena Sováková*. Praha: Moravec Martin, 2025. ISBN 9788090964105.

☞ SOLTER, Aletha Jauch. *Slzy raného dětství: pláč, vzdor a zlost u dětí do 8 let*. 2., aktualizované vydání. Přeložil Alžběta JAMIESON. Praha: Stanislav Juhaňák - Triton, 2025. ISBN 978-80-7684-417-9.

SPORTOVNÍ RUBRIKA

ŠTAFETOVÝ BĚH ZE SOBOTKY DO SOBÓTKY

V pátek 17. dubna 2026 odstartoval běh ze Sobotky do partnerského města Sobótka v Polsku. V 9 hodin ráno vyběhla z náměstí první štafeta, kterou přišel pozdravit a odstartovat pan starosta. Etapy byly naplánované v délkách 8-15 km a celkem se o ně podělilo 10 běžkyň a 4 běžci. Na rozdíl od běžců z polské Sobótky, kteří nás pro tuto akci inspirovali svým loňským štafetovým během, jsme zvolili kratší trasu a nocleh v Žacléři. Mezi jednotlivými úseky se přemísťovala auta, aby vyzvedla účastníky etapy a vysadila čerstvé běžce.

V pátek se naše jednočlenné a dvojčlenné štafety střídaly v Kněžnici, Libštátě, Horní Branné, Černém Dolu a Svobodě nad Úpou. První den měřila kopcovitá trasa 80 km a převýšení bylo skoro 1900 m. Nejvýše se dostali běžci v posledním úseku do Žacléře, a to do 1001 m n. m. Po vydatné večeři a posilujícím spánku v sobotu v 7 hodin ráno vyběhla na trať první štafeta. Tento den nás čekalo 90 km s převýšením skoro 1700 m a plán byl doběhnout do Sobótky v 18 hodin. Pohraniční hory nás opět potrápily a nasbírali jsme menší zpoždě-

ní. Od 10. úseku se k nám připojilo několik běžců ze sobóteckého Běžeckého klubu a všichni společně jsme v 18:20 doběhli na sobótecký rynek, kde pro nás město připravilo vřelé uvítání s cílovou bránou, hudbou, transparentem a sklenkou místního sektu.

Celkem naše štafeta uběhla 170 km a běh nám trval 21 hodin. Počasí bylo na běh ideální a všichni běžci si běh užili. Nutno říci, že Podkrkonoší a pohraniční hory nám daly zabrat, ale byl to krásný

zážitek pro všechny zúčastněné. Přátelé v polské Sobótce nás večer pohostili večeří a v neděli ráno provedli místním zámek Górk. Paralelně s během se ještě uskutečnily 2 volejbalové zápasy. V sobotu odpoledne hráli chlapci pod 18 let a v neděli od 12 hodin se utkali dospělí z obou Sobo(ó)tek. Děkujeme městu Sobotka za pořízení jednotných běžeckých triček a partnerskému městu Sobótka za zázemí v cíli. Sobótecký běžecký klub je organizovaný a pořádá mnoho běžeckých závodů okolo Sobótky. Nejdelší závod v délce 377 km se jmenuje Bieg Kreta a vede ze Sobótky na Králický Sněžník, dále na Sněžku a zpět do Sobótky. Běhají ho jednotlivci celý v kuse a letos padl rekord trati 59 h 59 min. Tento závod je extrémní, ale pro zájemce je možno zaběhnout si vždy na jaře Slezský půlmaraton (www.polmaratonslezanski.pl) okolo kopce Šlęzy, který místní klub pořádá a na který jsou všichni sobotečtí běžci srdečně zváni. Půlmaraton startuje a končí na náměstí v Sobótce a každý rok se ho zúčastní kolem 4000 běžců.

Kateřina Stašková

MLÁDEŽ I VETERÁNI POMĚŘILI SÍLY VE VOLEJBALU V SOBÓTCE

Při plánování běžecké štafety do polské Sobótky jsme narazili i na informaci, že zde mají volejbalový klub mládeže. Platí pravidlo, že kde je mládež, tam většinou hraje i skupina veteránů. A jelikož do Sobótky neběžíme každý rok, uzrála v nás myšlenka, zda nedomluvíme i vzájemné zápasy v kategoriích U18 a 40+.

Pro organizaci štafety to znamenalo trochu komplikovanější logistiku, ale byla by škoda tuto šanci nevyužít, zvláš-

tě když štafetu běželo i několik volejbalistů s ligovými zkušenostmi. V Polsku je volejbal sport číslo jedna, tudíž místní volejbalový klub Adrenalina Sobótka ihned souhlasil a my se mohli těšit na utkání mládeže v sobotu 18. dubna a následně na nedělní zápas veteránů a veteránek.

Před třemi lety s námi staršími začalo v Sobótce s volejbalem i několik kluků ročníků 2009/2010, kteří se bě-

hem tři let prosadili do týmu Mnichova Hradiště, kde se v kategoriích starších žáků umísťovali v první osmičce klubů v České republice. Obavy z utkání jsme tedy tímto pádem tolik neměli, i když polský tým je daleko početnější a organizovanější.

Na výlet vyrazilo osm hráčů, kteří sehráli ve sportovní hale Adrenaliny vyrovnané utkání, jež skončilo nestandardně 3:3, jelikož jsme měli místní sportovní

halu pronajatou na dvě hodiny. Cílem bylo zahrát si co nejvíce, když už vážíme delší cestu. Rotace hráčů a herních postů na hřišti byla velmi pestrá – nejen za účelem, aby kluky zápas bavil, ale bohužel i z důvodu zranění nahrávače.

Po zápase kadetů přišel v neděli na řadu zápas volejbalové „zkušenějších“ ve formátu 4+2, neboli čtyři muži a dvě ženy. Tento formát byl zvolen z důvodu, že štafetu běželo smíšené družstvo, a tím pádem bylo jednodušší dát dohromady osm hráčů a hráček.

Počáteční nadšení z toho, že si při návštěvě Sobotky zahrajeme i volejbal a využijeme čas naplno, v neděli po přeběhu pohraničních hor trochu opadlo. Naštěstí jsme se po unaveném začátku prvního setu dokázali zmobilizovat a nakonec uhrát výsledek 3:1. I zde však bylo utkání velmi vyrovnané a všechny sety rozhodovaly koncovky, ve kterých jsme byli úspěšnější o dva až tři míče.

Víkend se nám tak po všech stránkách vydařil a všichni moc děkujeme

polským přátelům za to, že si v již finišující volejbalové sezoně našli čas. Díky tomu jsme měli možnost zahrát si proti členům klubu Adrenalina Sobotka. Do budoucna se budeme snažit navštívit i místní beachvolejbalový areál, který by měl být dokončen v tomto roce a umožní nám další setkání i v letní podobě pílky siatkowe / volejbalu. Polské protihráče jsme samozřejmě pozvali k odvetnému utkání u nás v Sobotce.

Radoslav Doležal

JEZDECKÝ KLUB SOBOTKA

Jarní jezdecké závody na domácím kolbišti pod Humprechtem připravily parkury pro rovnou stovku soutěžících. Ve středu a ve čtvrtek celkem vydatně přišlo, tak byl povrch velmi dobře připravený. Ráno se v malé ukázkce předvedli naši nejmladší zástupci s jízdou mezi kužely ve vozatajském parkuru a ukázali návštěvníkům, že i toto odvětví má v Sobotce dlouholetou tradici, která díky mládí nezaniká.

Z domácích zástupců se v jezdeckých ukázkách mimo soutěže ČJF představili naši nejmladší. Byl to Šimon Kokles, Johanka Kosinová, Kristýna Brixí a nejmladší a nejmenší účastnice Nelinka Šimůnková. Natálka Kloučková startovala hned dvakrát. V sedle Sunny, se kterou dokonce zvítězila, a se Sind-

badem obsadila ještě 3. místo. V další soutěži do 70 cm obsadila Leona Plocková s Griffinem místo páté a Natálka Kloučková místo osmé se Sindikem. Soutěž o výšce do 80 cm měla nejvyšší počet startujících, a to rovných 30.

I zde se dařilo Leoně Plockové s Griffinem, když vybojovali 3. místo. V následující soutěži jsme klubové zastoupení neměli, až v další, v již oficiálním parkuru Z. Zde velmi dobře zařadovale Klárka Veselá s Ipanimou, která tuto soutěž s přehledem vyhrála. Eliška Brixí s Dračicí získala místo čtvrté. V nejvyšší soutěži dne - parkuru ZL, předvedla znovu naprosto famózní výkon Klárka v sedle Ipanimy a o téměř 12 sekund odsunula druhou bezchybnou v této soutěži, Elišku s Dračicí, na místo druhé.

Celé závody provázelo ideální počasí, prima nálada a samozřejmě velká radost z výkonů všech účastníků.

Velké poděkování míří všem našim milým podporovatelům, sponzorům a dalším, kteří poskytli hodnotné věcné ceny. V nejvíce obsazené soutěži byla první cenou krásná sada podsedlové dečky a čabraky, věnovaná firmou Clever Horse. Kvalitní černý oves nám pro soutěž poskytla firma ing. Františka Baláka ze Sobotky, poukázky na ručně šité výrobky firma Equitheros, poukázky na focení fotografa Eliška Tomsová, ale i mnozí další, kterým velice děkujeme.

Samozřejmě je poděkování i všem návštěvníkům, kteří se přišli podívat a podpořit soutěžící svým potleskem, protože atmosféra závodů pod Humprechtem bývá opravdu jedinečná.

AB

DĚTSKÝ MTB CUP (26. 4.), POPRVÉ V SOBOTCE

Na rok 2026 se podařilo dohodnout zařazení nové destinace pro cyklistický seriál pro děti a mládež od 2 do 16 let – Dětský MTB Cup. Jedná se již o 19. ročník, avšak poprvé se uskutečnil v Sobotce, kdy výchozím bodem bylo kolbiště pod Humprechtem. Dětský MTB Cup je jedním z nejpopulárnějších a nejlépe hodnocených dětských závodů v ČR. Jedná se o otevřený cup Libereckého kraje a letos bude mít celkem 8 závodů. Závodů se účastní děti

a mládež z několika krajů (cyklokluby od Varnsdorfu, Prahy, až po Náchod), šlo tak o jednu z největších plánovaných sportovních akcí v Sobotce v roce 2026. Závodů se mohou zúčastnit všichni bez ohledu na výkonnost. Je určen pro malé začátečníky i ostřílené jezdce – každý si najde to své. Každý má možnost si přijít zazávodit, poměřit síly s ostatními a zažít radost z jízdy.

Rozdělení kategorií: odrážedla (0–3), bobíci / bobice (3–4), předžáci / předžá-

kyně (5–6), žáci / žákyně (7–8), žáci / žákyně (9–10), žáci / žákyně (11–12), žáci / žákyně (13–14), kadeti / kadetky (15–16).

Závod přilákal do Sobotky velký počet účastníků z blízkého i vzdáleného okolí.

Na start se postavilo přes 300 malých závodníků. Ve výsledkových listinách se objevilo i nemalé množství soboteckých dětí. Některé se dokonce prosadily i na rozšířené stupně vítězů.

Celou akci provázela skvělá atmosféra. Děti se statečně "popraly" s tratí. Ty, které se kolu věnují v rámci cyklistických oddílů, nám ukázaly, jaké obdivuhodné výkony lze již od nízkého věku předvést. A ty, které si přišly závod zkusit, se mohly zúčastnit velmi dobře organizované akce a porovnat své síly s ostatními. Především se ale všem dostalo stejného prostoru a podpory jak od pořadatelů a moderátora, tak i od diváků.

Všem dětem, které se zúčastnily – jste skvělé! A doufáme, že velké množství diváků z řad rodičů, prarodičů a dalších si akci také užilo.

Každá podobná akce, která přivede jednotlivce, a především i celou rodinu k aktivně strávenému dni, má vždy smysl.

Po ukončení dlouhodobého vynuceného kácení a omezení přístupu do lesoparku je dobře, že i takováto akce pomůže k návratu návštěvníků do lesoparku.

Současně přejeme hodně štěstí a sil do dalších závodů těm, kteří objíždí i další destinace Dětského MTB cupu.

Více informací (výsledky) na oficiálních stránkách www.detskymtbcup.cz

J. Tomsa

SEVER PUMPTRACK CUP (26. 4.)

V neděli 26. 4. se uskutečnila i akce v rámci pumptracku.

Organizátoři ze Steezers international zde připravili závod v rámci Sever Pumptrack Cup.

I zde byly k vidění perfektní výkony od všech věkových kategorií. Každému závodníka vždy předcházela hromadná tréninková a následný závod s měřením času pro každého jednotlivce.

Proklik na kompletní fotogalerii a výsledky naleznete na městském facebooku.

J. Tomsa

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

KULTURNÍ KALENDÁŘ – KVĚTEN – ČERVEN 2026

- 4. 5. 1846 se narodil královéhradecký biskup **Edvard Jan Brynych**, který své mládí prožil v Sobotce.
- 10. 6. 1846 se v Malechovicích narodil **prof. Josef Novák**, ředitel Učitelského ústavu v Hradci Králové.
- 11. 5. 1861 se narodil **Jan Kubů**, sobotecký ochotnický herec, lidový básník, malíř a známý humorista.
- 16. 5. 1856 se v Sobotce na Předměstí narodil **JUDr. Alois Pelc**, místodržitel, rada, vysoký státní úředník.
- 3. 6. 1866 se v Libošovicích narodil švec **Václav Ort**, omladinář, vězněn za I. světové války v Göllersdorfu.
- 28. 6. 1866 za prusko-rakouské války se bojovalo i kolem Sobotky, v kosteckých a v prachovských lesích.
- 11. 5. 1881 se narodil první přednosta sobotecké železniční stanice **Antonín Beneš**, výborný fotograf.
- 31. 5. 1881 se narodil v Židovicích agrární politik **Bohumír Bradáč**, vůdce rolnictva Jičínska a Sobotecka.
- 3. 5. 1886 se narodil v Sobotce na Předměstí **František Balák**, statkář a významný sobotecký starosta.
- 5. 5. 1886 se narodil poslední v Markvarticích na faře sídlící kněz, farář **Jan Hrachovina**. Zemřel roku 1944.
- 25. 5. 1901 se v Praze narodil **JUDr. Zdeněk Teyrovský**, sobotecký notář a pracovník obecní samosprávy.
- 25. 6. 1906 zemřel majitel strojnické dílny v Sobotce a předseda pěveckého spolku Bendl **Václav Novák**.
- 18. 6. 1916 se narodila dlouholetá výborná učitelka hry na klavír v Sobotce, paní **prof. Libuše Slavíková**.
- 10. 5. 1921 se narodil dlouholetý spoluorganizátor a přítel Šrámkovy Sobotky, básník **Jindřich Hilčr**.
- 19. 6. 1936 se v Sobotce narodil dlouholetý televizní sportovní redaktor a novinář **Jaroslav Suchánek**.

13. 5. 1946 zemřel český **malíř, národní umělec Václav Špála**. V mládí žil v Sobotce, kam se stále vracel.
29. 5. 1951 zemřel hudební skladatel **Josef Bohuslav Foerster**, zhudebnil i několik textů Fráni Šrámka.
15. 6. 1951 zemřel **Jaroslav Pelda**, obětavý sobotecký kulturní, vlastivědný a samosprávný činitel.
7. 6. 1961 zemřela sochařka **Karla Vobišová-Žáková**. Výtvarně zpodobnila Fráňu Šrámka i Václava Šolce.
2. 5. 1976 zemřel levicový český politik **Zdeněk Fierlinger**, legionář z významného soboteckého rodu.
28. 6. 1996 zemřel sobotecký chalupář, řezbář **Sergej Roule**. Spolupracovník řady zdejších kulturních akcí.
14. 5. 2001 zemřel v Praze ředitel sobotecké školy a dlouholetý člen fotbalového mužstva **Jiří Zlatník**.
10. 5. 2011 zemřel obětavý dlouholetý pracovník městské samosprávy a Klubu rodáků **Václav Linhart**.
3. 5. 2016 zemřela **Hana Petrnoušková**, dlouholetá oblíbená učitelka a ředitelka školy na Mladějově.

K. B.

JUBILEA

V dubnu 2026 oslavili životní jubileum

2. 4.	Vraná Jaroslava	Sobotka, Fügnerova 634	80 let
16. 4.	Mašková Alena	Sobotka, Zahradní 516	85 let

V květnu 2026 oslavili životní jubileum

10. 5.	Drapák Ladislav	Sobotka, J. Glazarové 591	80 let
20. 5.	Vaňous Rudolf	Sobotka, Šafranice 32	80 let
27. 5.	Marie Kubištová	Sobotka, Jeřábekova 154	80 let

Jubilanty návštěva velice potěšila, děkují panu starostovi a místostarostovi za to, že nezapomínají na nejstarší generaci ve městě. A také za krásné přání a pozornost, kterou obdrželi.

Květoslava Hořáková

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

Dne 2. dubna 2026 zemřel náhle ve věku nedožitých 63 let **Petr Betlach** ze Sobotky.

Dne 10. dubna 2026 zemřela tiše ve věku nedožitých 91 let **Marie Ronová**.

Dne 17. dubna 2026 zemřel ve věku 81 let **František Vagenknecht** ze Sobotky.

Dne 21. dubna 2026 zemřela ve věku nedožitých 77 let **Miloslava Javůrková** ze Sobotky.

Dne 5. května 2026 zemřel po krátké nemoci ve věku nedožitých 64 let **Jan Vaníček** z Jičina.

Dne 18. května 2026 zemřela ve věku 67 let **Miluše Ortová** ze Sobotky.

Dne 18. května 2026 zemřel ve věku 83 let **František Nejedlý** ze Sobotky.

VZPOMÍNKA

Dne 21. 5. 2026 vzpomeneme 25. smutné výročí úmrtí pana **Vladimíra Černého**, elektrikáře.

Kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.

Manželka, dcera Radka a syn Robert

BLAHOPŘÁNÍ K NAROZENINÁM PANÍ MARII KUBIŠTOVÉ

Před osmdesáti lety, 27. května 1946, se narodila v rodině Marie a Jindřicha Vránových dcera Maruška. Po absolvování sobotecké základní školy se vyučila dámskou krejčovou. V průběhu uplynulých padesáti let vkusně oblékla čtyři

generace žen a dívek nejen z celého Sobotecka. Děkujeme jí za poctivé řemeslo, práci šikovných rukou, vlídný přístup k nám všem, vděčným zákaznicím.

Do dalších let přejeme paní Marušce Kubištové pevné zdraví, hodně

štěstí a radosti z dětí, vnoučat i pravnoučat.

Za spokojené dlouholeté zákaznice k životnímu jubileu blahopřeje

Alena Pospíšilová s rodinou

NABÍDKA Z MĚSTSKÉHO INFORMAČNÍHO CENTRA

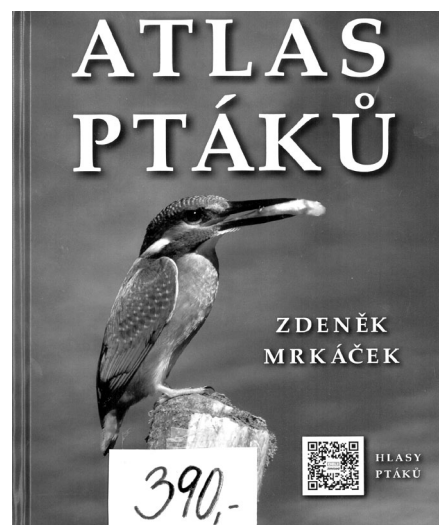
Atlas ptáků od Zdeňka Mrkáčka

Obklopují nás v lesích, na polích, v zahradách i přímo ve městech, a přesto o nich často víme jen málo. Pokud chcete lépe poznat naše ptačí sousedy, vyšla nová kniha od známého ornitologa Zdeňka Mrkáčka – Atlas ptáků.

Tento praktický atlas vám pomůže nejen s určováním běžných i vzácnějších druhů, ale poskytne i zajímavé informa-

ce o jejich životě, hnízdění a potravě. Zvláštní pozornost je věnována našemu regionu Českého ráje. Kniha je navíc moderní – obsahuje QR kódy, díky kterým si můžete přímo poslechnout hlasy ptáků, a nechybí ani notové zápisy jejich zpěvu.

Přijďte si pro svého průvodce přírodou k nám do infocentra a začněte objevovat svět kolem sebe novými očima.

DUŠEVNÍ ONEMOCNĚNÍ A NÁVRAT DO ŽIVOTA

Duševní onemocnění může výrazně zasáhnout do každodenního života. Ovlivní vztahy, práci, bydlení i běžné fungování. Právě v takové chvíli je důležité vědět, že na to člověk nemusí být sám.

V PDZ podporujeme v okrese Jičín lidi starší 16 let, kterým do života vstoupilo vážné duševní onemocnění. Věříme, že každý člověk má mít možnost žít podle své volby a být přijímanou součástí komunity. Proto za lidmi jezdíme domů i na další domluvená místa a hledáme s nimi takovou podporu, která dává smysl v jejich skutečném životě.

V našem týmu spolupracují zdravotníci a sociální pracovníci. Pomáháme například po hospitalizaci, při zvládání léčby, v otázkách bydlení, dávek, vztahů a při hledání cesty k běžnému fungování. Podporujeme také rodiny a blízké. Spolupráce s námi je bezplatná.

Pokud se duševní onemocnění týká vás nebo někoho ve vašem okolí, ozvěte se nám. Společně probereme situaci a možnosti dalšího postupu.

PDZ Centrum duševního zdraví Jičín

17. listopadu 861, Jičín

Mgr. Barbora Mlejnková, koordinátorka vstupu do služeb: 773 915 754,
barbora.mlejnkova@pdz.cz

Kontaktní den: pondělí 13.00–16.00 (můžete přijít bez objednání)

Více informací: pdz.cz

**PÉČE
O DUŠEVNÍ
ZDRAVÍ**

LETNÍ SEZÓNA

VERTICAL VOICES (USA) 21. 6.

Americké vokální uskupení přiveze na Humprecht energii, vícehlasý zpěv a hudební zážitek v jedinečné atmosféře zámku. **Od 18:00.**

360 LET OD STAVBY ZÁMKU 26. 6.

Večerní prohlídky připomenou 360 let od zahájení stavby zámku Humprecht. **Otevřeno do 21:00.**

THYRA KVARTETTEN (DNK) 30. 6.

Dánský pěvecký kvartet představí barbershopový zpěv, vlastní úpravy skladeb a výjimečnou souhru hlasů. **Od 18:00.**

BELCANTO ACAPELLA 12. 7.

Vokální koncert bez doprovodu nástrojů nabídne čistý vícehlas a příjemný hudební večer, **od 18:00.**

NÁHLEDOVÉ PROHLÍDKY Celé léto

Krátký program pro návštěvníky, kteří chtějí objevit Humprecht z nové perspektivy.

DĚTSKÉ PROHLÍDKY Celé léto

Speciální prohlídky pro malé návštěvníky přiblíží zámek hravou a srozumitelnou formou. Ideální program pro rodiny s dětmi. Každou sobotou a nedělí.

VÝSTAVA 160 LET BITVY U HRADCE KRÁLOVÉ Celé léto

Výstava připomene události prusko-rakouské války roku 1866 a jejich dopad na Sobotecko. **(V Aláriu)**

VÍCE INFORMACÍ:
WWW.HUMPRECHT.CZ/LETO26

ZÁMKU
HUMPRECHT

36. SOBOTECKÝ Jarmark
a festival řemesel
21. - 22. 8. 2026

Kateřina Marie Tichá a Bandjeez
Lunetic & band | Jakub Smolík | Thom Artway
Lucie Revival | Václav Koubek | pohádky, řemesla, ráj...

Pátek 21. 8. | náměstí

18:30 – 19:30 DJ Jirka Štěpó Štěpánek	party
20:00 – 21:00 Lunetic & band	pop
21:30 – 23:59 Retro Video Party – DJ Štěpó	party

Sobota 22. 8. | park

09:30 – 10:30 Zajíček a velká mrčková záhada	rodinná
11:30 – 12:30 TAKHRAJ – písně Z. Navarové	folk
13:15 – 14:00 Rytíř Ba, já... ja	rodinná
14:30 – 15:30 Miri, Uno, Violino	house
16:00 – 17:00 Václav Koubek	rodinná

Sobota 22. 8. | náměstí

09:00 – 10:00 Táboranka	technika
11:00 – 12:00 Thom Artway	country
12:30 – 13:00 Sobotecké okénko	folk-pop
Zumba, Jumping	
13:00 – 13:20 Miri, Uno, Violino	house
14:00 – 15:00 Jakub Smolík s kapelou	country
16:00 – 17:00 Crazy Dogs	rock'n'roll
18:00 – 19:00 tcheichan	preproch
20:00 – 21:00 Kateřina Marie Tichá a Bandjeez	pop
22:00 – 23:15 Lucie Revival	revival
23:15 – 00:00 písnička a rozchod	party
průběžně Chůdři	

Vstupné
pátek 200 Kč | sobota 200 Kč | oba dny 300 Kč
ZTP a děti do 150 cm ZDARMA

www.sobotecky-jarmark.cz

[soboteckyjarmark](https://www.facebook.com/soboteckyjarmark) [soboteckyjarmark](https://www.instagram.com/soboteckyjarmark)

REGIONÁLNÍ MUZEUM A KULTURNÍ STŘEDISKO
muzeu hry JIČÍN
ŠOLCŮV STATEK SOBOTKA

hravé léto
na Šolcově statku

červenec 2026

1. 7. | Jaká byla pravěká móda?
O tom, že pravěká móda nebyla jednobarevná, vám poví naše archeoložka.

8. 7. | Co se jedlo v pravěku?
Mamuta vám sice neuvaríme, ale co jedli naši praprapředci, vám určitě povíme.

15. 7. | Malá hmyzí ZOŮ
Přijďte se seznámit s hmyzími obyvateli naší planety. Některé domácí mazlíčky z hmyzí říše si možná budete moci i pohladit či nakrmit.

22. 7. | Příběhy ze Šolcova statku
Povídání o historii Šolcova statku pro malé i velké návštěvníky, slovem i obrazem.

29. 7. | Příběhy ze Šolcova statku
Povídání o historii Šolcova statku pro malé i velké návštěvníky, slovem i obrazem.

srpen 2026

5. 8. | Jaká byla pravěká móda?
O tom, že pravěká móda nebyla jednobarevná, vám poví naše archeoložka.

12. 8. | Příběhy ze Šolcova statku
Povídání o historii Šolcova statku pro malé i velké návštěvníky, slovem i obrazem.

19. 8. | Malá hmyzí ZOŮ
Přijďte se seznámit s hmyzími obyvateli naší planety. Některé domácí mazlíčky z hmyzí říše si možná budete moci i pohladit či nakrmit.

26. 8. | Příběhy ze Šolcova statku
Povídání o historii Šolcova statku pro malé i velké návštěvníky, slovem i obrazem.

Šolcův statek v Sobotce
každou prázdninovou středu
od 13 do 17 hodin

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
SOBOTKA
VÁS ZVE NA
BESEDY
NA ŠOLCOVĚ STATKU V SOBOTCE

19. 7.
14:00
BESEDA S
ONDŘEJEM KEPKOU

23. 8.
14:00
BESEDA S
MIROSLAVEM HANUŠEM

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky – vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA, nám. Míru 3, 507 43 Sobotka
tel.: 493 571 618; e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz. Odpovědná redaktorka: Pavlína Havlová, redakční rada: Karol Bílek,
Karolína Kupcová, Marie Sekerová, Magdaléna Šrůtová, Radka Vokounová. Externí spolupracovník Lubor Jenček ml.
Grafická úprava a tisk: MS Polygrafie s. r. o., Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, www.mspolygrafie.cz.
Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady Zpravodaje. Za věcnou správnost odpovídají autoři příspěvků.
ISSN 12 12 - 7906, MK ČR E 11563. Uzávěrka dalšího čísla 31. 7. 2026.